

SANVAITINIS KATALIKISKAS LAIKRASZTIS.

Nr. 17

SHENANDOAH, PA., & GREATER NEW YORK, N.Y., 29 d. Balandžio (April) 1904 M.

Metai IV

Entered as second-class matter Dec. 15, 1903, at the P.O. at Shenandoah, Pa., under the Act of Congress of March 3, 1879.

SERGANTIEMS

Gvarantuojame pilna išgydyma.

Puokmingiausiai gydan visokių podagras ir jautriausias ligas, kaip antai ligas: reumatizmas, plaučių, inkstų, pilvo, gauties skaudėjimas, stipni aiškinti, draskiška mialipima, tytiackas slėpnybes, skaidymus, skaidymus, vėžį, lėkėdės pas motoris, kranjavimus ir tt., nervų ligas, podagra, reumatizma daktinima, paralyzius ir tt. Praxialiu gumbis, gydan žemųjų ligas, vi sokima sutinimas etc. Nėvrosiskas ligas gydan su paguliu geriausia elektriskai praxialiu.

Etytiacku dailiu ligas

isgydymas per keturis dienas, kraujo suk nuodytumas, odos ligas, senens beginima, zaide ga gerklė ir burnos, akys ir ausys, netekimo vyriakoms, lytinis nuolydimo irte gydan kuopsekmingiausiai ir svarantioji pilna išgydyma. **Chro-niskos ligos yra meno specializakumu.** Gyvvalabio nevaruoja. Nuodietis išgraminavimas ligonio ir jo išgydymas—tai yra mano praxialie.

DR. LANDES

Saptitilnis specialistas.

134 E. 24-ta ul., kampas Lexington ave., NEW YORK.

Valandos: nuo 9 ryto iki 6 vakaro. Nedeloms nuo 8 ryto iki 4 po pietu.

Neapilinti asbedetai atsilankyti, gali parasyti laukia; butiniai reikalavimai pasciento instakijoms.

Saraka visokiose kalbose. Turis praklas Lebanon Bellevue Post Graduate University Hospital, Direktorius Medicinisko Instituto.

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti atgalios į tėvynę, o neturi pinigų, lai kreipsi pas mus. Mes kiekvieną nuveszim per 9 dienas į Bremą ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo su mažu damokejimu. Raszyk tuojau ant sekanezio adreso lenkiškai.

Emil Kiss & Co.

158 Suffolk St., cor. Stanton St., New York.

Jesse B. Davis

Insurance and Real Estate Agency

Užeta 18-2 metuose
120 S. Jardi St., Shenandoah Pa.

A. HOLDERMAN'O

112 N. Main St., Shenandoah, Pa., už Keithan'o keptuvės, geriausia vieta Shenandoryje pirkti LAIKRODELIOUS, laikrodžius, zsiubinius žiedus ir visokius brangumynus, teipogi annos pataisyti. Kiek vienas daiktas yra gvarantuojamas.

Apgarsinimas.

Visokių mažozių, draugystėms kukardų, visokių pečiųų su vardu ir pravardė galite gauti geriausiai ir pigiausiai anpikyti pas

R. H. MORGAN,
23 N. Main St., SHENANDOAH, PA.

Jeigu geri alaus, tai pabandyk Columbia alaus. Pastiprinantis geras alus yra tokspat reikalingas, kaip pastiprinantis valgis.

COLUMBIA ALUS

sutraminis troszkulj ir atgaivys tave.

Partavinėjamas puse pantės baksose po 65c., pantės baksose po \$1.20

Ofisas: 110 So. Main St., Shenandoah, Pa.

Lietuvizska Aptieka

C. POVINSKAS

21 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

Mes turim liekarstų nuo visokių ligų. Asz buvau aptiekorium Lie-tuvoj, tai asz isadirbu knogeriausias gydyles nuo visokių ligų.

Jeigu surgate nuo reumatizmo, szalcio, nuo visos skaudėjimo, strėmę etc., praszau ateiti pas mane, o gausi geriausių gydylu. Turim par-duot **DELIU**

ZMIECZNIK'S

EGIUTERO NO. 1

Jei turi REUMATIZMA, GAL VOS. SPRANDO, STRENU, KAULU SKAUDEJIMUS — teipi jei skauda vidurius, turi nesveiki kopenas arba kranjū užnuodyta — tuom laik imk EGIUTERO No. 1, nes zsis vaistas yra kuopsekmingiausias nuo skaudėjimo vidurini, lyg daug drogi, p riepuoli į gripa. Trajanjū teipi gali gauti aptiekoje A. G. Groblaucko, isz 3-devyneriu visokių angalu ir zoliu, geriantia isz visų.

Aptiekorius A. G. Groblauckas senini praktikavoją savo apielinkė, yra žinomas Amerikoje, visada padeda ligoniams. Be to, kaip jau senas tyrinėtojas ligų, gerai ja pa jo pažis. Taigi sirgdamas ar kokiam neramume, kreipkis prie jo. Adresas: A. G. GROBLEWSKAS, 111 MAIN ST PLYMOUTH PA

Daugiau kaip 30 metus iszmegintasi Dr. RICHTER' wisam swietlat žinomas

"ANKER" (Inkarinis) PAIN EXPELLER.
yra geriausias gydant nuo

Rheumatizmo, Neuralgijos, Sausgelos, Strenu Skaudejimo ir tt.
r' wisokiu Rheumatizsku skaudėjimu.

ei 25c. ir 50c. pas wisus aptiekorius arba pas

A. Richter & Co.,
215 Pearl Street, New York.

Szenadorio geriausias fotogra-fistas

RICHARD DABB,

29 W. Centre St., Shenandoah, Pa.

Padidina fotografijas fotografiausiose kolorose. Sermeny fotografijas nuima ant greito parakalavimo, teipi veelij fotografijas padaro kooperiasiai pabandyti, o busit užgandinti.

KASDIEN

asz gaunu naujus laiszkus
nuo ligoniu, kurie yra
davadu nesuvylian-
czios pasekmes
mano vaistu.

Olyphant, Pa. Kovo 12, 1904 m.

Brangus Profesorius Collins:—

Aš skaitau sau už gerą laimę matyti jus vardį laikraštyje. Jaučiamasi sergančiu jau ilgą laiką nuo silpnybės kepenų ir inkstų ir aštrų skilvio, aš apturėjau tiek daug palengvintimo nuo vaistų, kurie man buvo siūti, kad aš dabar labai linkamas nuieiti jums savo paveiklą, apgarinkite jį visuose laikraščiuose, kadant jūsų vaistinėms gausmas ir malonus pasielgimas su sergančiais galėtų būti žinoma kuo plačiau.

Su pilnu užtikėjimu, tikėkite man, Jūsų tikras tarnas ir draugas.

L. Pudešira.

New York, Kovo 7, 1904 m.

Mano brangus daktare:—

Sveidūi jus žinėjau savo paveiklą, ir todėl jus pagarsinti jį drauge su mano laikraščiu. Išėjusi daugelį metų nuo pasididimo kepenų, blogo žibėjimo ir visumo nerūškumo drauge su moteriškos ligoms, aš išėjau apie jūsų vardį ir vartoju jus vaistus ir sekiau jūsų rody su ta išiga, kad po kelių savaičių aš būčiau pilnai išgydyta nuo visų mano nevėgčių.

Aš slaudūi jums širdingiausią padėkavimą už šią atsiliepiantį nuo visų mano kančių ir rodūi visoms moterims kurios yra sergančios panašiai, kreiptis prie jus, nes aš tikrai tikiu, kad jus jums pagelbosite.

Jūsų dėkinga pacientė,

Mrs. M. Companiak.

69 Third ave., N. Y.

Steubenville, Ohio, Kovo 24, 1904 m.

Guodolinas Profesorius:—

Prieš vartoju jus vaistų vaistų, aš žinau netis jaučiau su koma atmaina oro didelio neuromatikais skausmas kojosne dalyje kuno, ypatingai skaudėjimą gerklių ir skausmas rankose ir pečiūne. Nors aš turėjau daugelį daktarų, aš pjaun būgyni ir labai susilėpau, susilėpėjau ir netekau visiškai vaigumo.

Po palaimini jus vaistų aš nekometdar po to netoliau jokio skausmo ir neturėjau jokio kito nesaugumo ar nevėgčių, kurių aš tikėjau jus pirmą. Aš esu tvirtas, įėjau 20 svarų ir jaučiuosi pilnai sveikas.

Melūdiu priminti mano padėkavimą už sugrąžinimą man sveikatos su savo medicinišku gabumu ir jus nesulyginamas vaistus. Aš pasiūdūi jus mano savo paveiklą širdingai, kuri jus galitū pagarsinti drauge su šituo laikračiu ir visomet skatūkyti te daug tarpe savo dėkingų pacientų, P. Putinas.

Paslapstis D-ro Collins'o gydymo ligų pasekmės yra tame, kad po nuosekliam tyrinėjimui ligų privatiškai ir ligonbučiuose JIS IŠRADO GYDUOLES, kurios ne tik išgydo sergančius organus, bet teipgi veikia ant visos nerviškos sistemos, sustiprindamos ją ir pridudamos kunui stiprumą atstovėti užpuolimui ligos ateitėje.

Neapgaudinėk savęs. — Neapkrauk savo pajiegos ir nelauk kol liga tapę visiškai sunaikins. Kiekvienas iš svarbiųjų organų kuno yra lyginai kaip žiedas retėžyje gyvasties. Jei yra silpnumas širdies ar plaučių, kepenų ar inkstų, tai buna silpnas žiedas retėžyje gyvasties, kuris bile valandą gali nutrukti.

Sunku būtų nusverti gerumą, kokį D-ro Collins'o vaistai yra padarę, ar apstį laimės, kurią yra suteikę Amerikos namams bėgyje 12 metų nuo pirmutinio padavimo jį žmonėms ir apreiškimo jiems, kad jie apsigins ir išsigydis nuo daugelio ligų, kurios gresia gyvastims tėvų ir vaikų. Kožnas pažadėjimas duotas jiems buvo dalinaitas, ant kiek tas yra žmogaus galybėje, ir šiądien D-ro Collins'o vaistai yra pripažinti už pavyz-

į ne tik nuo žmonių, bet ir nuo daktarų, vaistinėškų moksliaunių, kolegijų ir mediciniško svieto abelnai.

Prof. Collins darodė be mažiausios paabejonės —kad jo ŠALČIO GYDUOLES išgydo slogas šveizas ar biauriai įsisenėjusias ir apsaugoja nuo Pneumonijos, Bronchitais, Inflienczos, Kataro ir net daug pavojingėsių ligų.

Jo Reumatizmo Gyduolės — yra tikras vaistas nuo visokių formų reumatizmo, paprastai išvarantis skausmą į 12 adnyų.

Jo Inkstų Gyduolės — yra išgydė daugybę sergalingų inkstų ir prašalinę daugias kartų Brightligę negu kokia nors kita žinoma gyduolė.

Kepenų ir Kraujo Gyduolė — daro stebuklus taisyme žmonių ir užlaiko juos liuosais nuo Skaudėjimo pivo, Kietų vidurių, Odos išbėrimų, Galvoskaudžių ir tt.

Jo Kosulio Gyduolė — sustabdys kosulį ir su laikys jį nuo įsigavimo į bronchinius takus ir plaučius daug tikriaus negu koks kitas išradimas.

Kad visi kiti jo vaistai — yra teip pasekmingi gydyme ligų, teip nepavojingi, tikri išseigos, kaip ir tie, kurie augščiaus minėti.

Jei sugebi, rašyk jas jį be atdelėjimo apie savo ligą. Jis prisigis tau vaistus, kuriais išsigydysi ir jįsi pilnai sveikatas.

PROF. E. C. COLLINS, New York Medical Institute, 140 West 34th St., NEW YORK.

SCHNEIDER Bros'

Lietuvizski Kraucziai
SIUTAI ant orderio geriausiai ir pigiausiai atliekami. Geriausia vieta visame Brooklyne. Galit susikalbėti lietuvizskai. Dėl kraucziu parduodam geriausios materijos kuopigiausiai, nesperkam tiesiog izs fabriko. Neuzmirszkite vieta
Schneider Bro's
296 Grand St. Brooklyn, NY

Sekanczios knygos:
Istorija Seno ir Naujo Istatymo 15c.
Dogmatas apie pragarą 15c.
Trumpi atsakymai ant užmetinėjimų prieš Religiją 90c.
Luzgodymas Loretan. Lituanijos 35c.
Juoku Knygelė 25c.
Paslapčiai Gyvojo Rožancz 25c.
Socializmo ateitis, apysaka 40c.
Dvi Seserys, apysaka 40c.
Gaujamas pas:
Rev. J. J. KAULAKIS
1031 So. 5-th str. Philadelphia, Pa.

H. Venski'o
Harmonia Hall
46 Avenue A.
tarpe 3-cijos ir 4-tos ulyczios
New York.
GERU VYNU, LIKIERU,
ALAU ir CIGARU.

DIDE SALE DEL SUSI-RINKIMU ir SZVENCZIU.
BOLI STALAS ir BILIARDAS.

Stebetina proga

Vaikams prie miszių suknieo, geriausia **KASZMIRO**, su puikium pamusalu, už **\$3.50**
Kamios 75c, \$1.00, \$1.75. Ploszcziai \$18.00 ir daugiau.
Kunigiszkos suknieos \$12.00 ir augščezniau. Gera visa eile drapanų \$18.00, extra gera \$20.00 ir augšcziau.

BOHNE BROS. & CO.
34 Barciay St., New Ycrk.

Vincas Minkeviezius
geriausias musu graborius parsamdo arkliaus pavieniu, arba karietas veselijoms, krikščy nomz ir visokiam reikalui. Parveža anglis ir krausto. Tai tikrai geras žmogus; jo adresas: 109 S. Main' st. Shenandoah Pa

Evangelija

ketvirtai nedėliai po Velykų.

Aną metą tarė Jėsus savo mokyti-
niams: Einu pas tą, kuris mane siuntė, o
niekas iš jūsų neklausia manęs, kur einu.
Bet juog jums tai pasakiau, nuliūdimas
pripildė širdį jūsų. Bet aš tiesą jums
kalbu: naudinga jums, idant aš nueičiau,
nes jei nenuieisiu, Palinksmintojas neat-
eis pas jus; o jei nueisiu, atsiųsiu jį pas
jus. O anas atėjęs kaltins svietaį iš grie-
ko ir iš teisybės ir iš sudo. Iš grieko
sakau: juog neitkėjo į mane. O iš tei-
sybės: juog pas Tėvą einu; o jau mane
neregėsit. O iš sudo, juog kunigaikštis
to svieto jau yra apsudytas. Turiu dar
jums daug kalbėti, bet dabar pakelti ne
galite. Bet kad ateis ana dvasė tiesos,
išmokys jus visokios tiesos; nes ne pati
nuo savęs kalbės, bet ką tikta išgirs,
pasakys, ir ateinančius daiktus jums ap-
sakys. Ana mane pagarbins, nes iš ma-
no ims, o jums apsakys.

Kuomi yra svente darbininkui.

Iz lenkiesko cerke „Klibis“.

Apie nedėdieni ir kitu svencziu sventiniama.*

I.

Nedėlios diena kiekvienam krikščio-
niui yra neišpasakyta maloni, didėi iš-
kilminga ir vilties ir linksmybės pilna.
Ta diena yra tai „Viešpaties diena“,
kuria įsiai savo dieviškam Sostui pagar-
binti paskyrė. Ir Sventraštyje nedėlia
kartkartėmis yra „Viešpaties diena“ pa-
vadinta.

Nedėlios diena vadinasi dar ir „šven-
ta diena“, nes pats Viešpats teip ją pra-
minė, kad liepė žmogui „šventą dieną
švęsti“.

Užtai-gi nedėlios diena tikrai yra
Dievo diena ir iš tos tai priežasties įnai
labai yra iškilminga.

Vienok neabejodamas pasakysiu, juog
nedėlė teip-pat yra ir žmogaus diena,
nes žmogus yra Dievo sumni ir Dang-
aus karalystės tėviniui. Nedėlė yra tai
diena ypatingo tarp Sutvertojo ir sutvė-
rimo sądaro, nes nedėlė, sutvėrimą pakel-
dama prie Sutvertojaus, o Sutvertoją pa-
lenkdama prie sutvėrimo, vienija juodu
stebėtinu milės ryšiu.

Ta tai diena primena žmogui jo kara-

lišką kilimą, jo augštą stoną, jo garbin-
gą pašaukimą ir gausius Dievo prizadėji-
mus. Ta diena dar primena žmogui, juog
prieš Adomo ir Jėvos pirmogriekį nere-
kėjo nė „prakaite kaktos“ dirbti, nė var-
gūs kentėti, ir juog tik po pirmųjų tėvų
nuopuolio žmogus tebuvo priverstas dirb-
ti ir vargti. Ant galo ta diena palink-
smina žmogų, primindama jam, juog jis
neužliego pabaigsi savo darbus ir vargus,
o po tų vargų ir darbų sulauks ant galo
„didžią nedėlią“, kuri niekuomet nepasi-
baigs ir visumet bus švenčiama. Tuok-
kart žmogus su didžiu džiaugsmu garbin-
damas savo Sutvertoją, atras sau tikrą
ir neperstojančį pailsį ir ramumą.

Kaip šešios darbo dienos bergingt pra-
slenka ir vel prisiartina nedėlė, teip ir
mūsų ligiaikinis gyvenimas veikia pra-
slinks, bet ana linksmybės nedėlė, ku-
rijoje neperstodami garbinsime Viešpatį
Dievą, niekuomet nepraslinks ir nepasi-
baigs.

Nedėlios diena yra ženklų ir paveiklu
anos amžinosios nedėlios, kurią apvaikš-
čioti mes visi esame pašaukti. Iš tos tai
priežasties nėra ko ir stebėtis, nes ne-
dėlė krikščioniui yra ypatingo džiaugsmo
ir vilties diena.

Grazus nedėlios vardas pacina iš len-
kiškos kalbos ir reiškia atilso diena, tai
yra: tą dieną, kurioje yra užginta rankų
darbu užsiimti. Kiti sako, juog žodis
„nedėlė“, tai yra: neišpuola šventą dieną
save tarp Dievo garbės ir žemiškos nau-
dos dalyti, bet reikia visiškai ant išgany-
mo užsipelnymo atsiduoti.

Nors šventa diena visiems krikščio-
nims lygią patieką neša, bet ant nelaimės
ne visi iš jos tesilinksmina ir tesidžiū-
gia. Tačiau ir tarp pačių tikinčiųjų ne-
mažai yra tokių, kuriems nedėlios diena
visiškai nėra maloni, bet juoba labai pa-
ilgsta ir nekartą esti apversta ant pikto.

Delko-gi teip dedas?

Delto teip dedas, juog trūksta mums
supratimo ir gyvo tikėjimo Neatmename,
o rasit ir visai menkai teiznome, koks
yra šventos dienos augštumas, rasit su-
visu nenumanome, kaip ją reikia gerai
švęsti. Priprantame nedėlė perleisti teip,
kaip ir prie kitko priprantame; tai yra:
viską darome, nieko apie tai nemislydami.

Daugybė krikščionių mislijas gerai
perleidę šventę, jei, it kokią baudžiavą,
Mišų šventų išklauso, o paskui per kiau-
rą dieną tinginiauja, slankioja pakampė-
mis ir zabovoms arba žaisloms visiškai
atsiduoda. Delto tai nėra ko ir stebėtis,
jei teip elgdomas ir neapturi to džiaug-
smo ir tos linksmybės, kurią šventa die-
a priduođa.

Yra dar ir kita gana svarbi priežas-
tis, dėl kurios žmonės švento pailsio ne-
gali apturėti. Neapturi, sakau, dėlto,
juog nėra verti apturėti; o nėra verti dėl-
to, juog jie arba visai nedirba, arba per-
mažai tedirba. Tikta tas tegali iš Vieš-
paties dienos džiaugtis, kurs Jo prisaky-
mą „dirbti“ tikrai išpildo.

Mielas brolau, kokį turi amatą, vie-
tieki, jei tik šyrai ir pagal sąžinės dar-
buosies, drašiai sakau tau, juog nedėlė
bus tau ypatinga šventė, kurioje sau link-
smybę įieškoti tu visųdidžiausias turi
tiesas; o dėlto tai nė truputį nepaklysiu,
jei tarsiu: „Viešpaties diena yra teip-
pat ir tavo diena.“

Vienok, idant nė vienos patiekos, ku-
rią Viešpats dėl tavo dvasios patvirtini-
mo sutaisė, iš nesupratimo ant niekų ne-
paverstumei, idant nei vienos mylistos,
kurią tau Viešpats Dievas suteikia, ne-
nustotumei, ir budamas gausiai apdova-
notas, nepaliktimei nieko neturiniu ir
nuliūdusiu, paduosiu tau čia keletą per-
sergėjimų ir pamokinimų.

Tuos mano persergėjimus ir pamoki-
nimus perskaitės, pasirūpink juosius gi-
liai į širdį įsidėti, o įsidėjęs, rūpinkis pa-
gal jų elgtis.

Visupirmiausiai pažiūrėkim, iš ku-
ra pacina paprotys šventą dieną švęsti,
dėlko ir kam ta Viešpaties diena yra šven-
čiama,

Sename Instatyme paskutinį nedėlios
dieną, sabas'u praminą, Viešpats buvo
paliepęs švęsti.

Sabas, arba Subata, primindama žy-
dams, juog Dievas, per šešias dienas
svietą tvėręs, septintą dieną „atilsėjo“,
tai yra perstojo daugiau tverti. Zmo-
gus, budamas Sutvertojaus abrozdu ir
paveikslu, per šešias dienas dirbęs, sep-
tintoje dienoje teip-pat turėjo atilsėti.
Ir per visą savo ant žemės gyvenimą, pa-
kol Sutvertojas nepasauks jo į savo ka-
ralystę amžinai ilstis, žmogus visados
teip turi elgtis.

Naujamel Instatyme Jezus Kristus
šventinimo būdo iš pamato nepermainė,
bet permainė tik šventinimo dieną.
(Toliaus bus).

Temykit visi!

Minersvilleje ant mainierių salės atsi-
bus didelis belius 16 d. geguzio, ant at-
minties 10 metų sukaktuvės. Vincento
draugystės. Užprašom visas lietuvaites
ir lietuvius iš Shenandoah'rio, Mahano-
jaus ir apielinkės, teipgi visas vietines
draugystes. Inėjimas vyrams 20c., mer-
ginoms dykai. Vardan komiteto pasirašo

K. Vasiliauckas.

*) Šis straipsnis buvo skirtas „Bažnyčios Tar-
nui“, kurs ir pradėjo jį spaudinti. Mirus dabar
„Bažnyčios Tarnui“, spaudinastė jį dabar „Žvaig-
ždėje“ ant šv. trijų karalių šventės be laiko lietuviams.

ALGIMANTAS

arba

Lietuviai XIII szimtmetyje.

(Tąsa.)

— Tai! ką čion da ir mislyti! Čion, tamista, ir mislyti nėra ką. Tamista esi vyras kaip priguli, o pas mus dabar prieglauda... tik teip-sau žmonėms...

— O tamista vienok laikais ir gal jau ir seniai, — šyptelėjęs atkirto Ivonas.

— Tai! Laikaisi neva, bet jau toks ir mano besilaikymas... Neturiu kur dėtis... Motina sena, da gyva. Kraustytis kur-nors su jaja nelengva.

— Na, o jeigu motinos netektumėte? — užmetė Ivo nas.

— E! širde! Jeigu motinos čion nebutų... tai vargiai ir aš čion būčiau...

— Tai gal sveikas ir man nerodyji čion užsikiti? — paklausė Ivonas, mesdamas perbandantį pažvilgi ant Virpšos.

Virpša ne iš sykio atsakė ant šito klausimo. Ji a pamislijo truputį; metė akimis ant Ivono neva teips sau, vienok tame mestelėjime akių buvo žymu sukrauto nemažai atsidėjimo, nuo kurio tartum niekas negalėjo pasislėpti: nei vienas sujudėjimas veido, nei vienas nūrtartinas krustelėjimas kuno.

— Tiesą sakant, — prakalbo, patylėjęs, Virpša, — norins tamista ir turi tokį nutartiną vardą, kaip Ivo nas, vienok nei tamistos apsiėjime, nei būde nežym' gudiškos veidmainystės, nei klastos, dėlto aš teip misliju, juog sveikas esi lietuvis ir juog manęs n'išduosi, jeigu aš tamistai ir teisybę atvirai pasakysiu... Ot, paimki tamista ir vakar dienos atsitikimą. Gal misliji, juog jis teip prastas, kaip jį regėjai. Ne! suvis ne teip! Tamista matei tik paviršį, o gilumą, dugną... tai geriaus nē nematyti, nē nežinoti.

— O kas-gi da galėtų būti niekesnio giliaus? Man teip brudu nurodo paviršis, juog jau...

— Sveikam ir sumislyti tokį brudą ir jį galvą negali ateiti. Ak, jau ir aš pats netikėjamu matyti ir girdėti tą, ką man teko... E, bro! kad teip prie seno kunigaikščio! tai ir tam Bindokui ir tam popui — Kostai... gerą virvę, du ilgu strampu ir trečią kersai norins ir trumpesni. Pamislyki juodviečių susitarta: surinkus doni, pusę atiduoti kunigaikščiui, o pusę pasidalyti.

— Tai ko-gi jie čion knovėsi?

— Matai, tamista, popas turi žiedą. Na, tai jisai ir renka donį; ima pinigų jį savo rankas. Surinko nemažai ir valdmerį porą ištikimų vyrų popas nusuntė jį Valdimierą Valiniškį jį savo gimtinį kampą pas gimines. Na, Bindokas ir pasiuto. Bet matai... popas laiko Bindoką už prastą berną, o Bindoko b'ėšama netik prastu bernu, bet suvis niekšu, vagim, plėšiku.

Ir kas niekiau — turima bendrus tarpu visokių valkatų. Kaip tik popas vakar pinigus nusuntė, teip Bindokas ėmė tarstyti su savo sėbrais, likusiais mūsų pulke. Na, ir susitarė: „Atiduoki, pope, žiedą man!“ rėkia Bindokas, apstojęs mus su savo vyrais. Popas, norins ir didelis šeškas, bet ir ant pinigų labai godus... Jis žiedo neduoti. O mes nieko nežinodami apie su-tarmę popo su Bindoku, ginti popą. Popas rėkti ir Bindokas rėkti. Vienas rėkia: „gelbkite!“ Kitas keikia, plūsta už apgavimą ir rėkia: „atiduoki man mano dalį!“ Prieš šešis vyrus mudu su nukirstu Paloniū ir kirtomėsi, kol jį nenužudė, ir kol sveiki mane su-žėistą n'išgelbėjoje iš nagų plėšikų. Tik ar tu žinai, ta-

mista, apie šita, ką aš sakiau apie pinigus, tai tylėki, — atsiliepė ant galo Virpša j Ivoną.

— Ugi ar tai sveikas apie šitai rengiesi teipos-gi už tylėti? — su nusidvyvyjimu paklausė Ivonas.

— Taigi! Dėlto aš ir sveiką prašau patylėti, nes ir man pačiam reikės teip daryti... kolaik vietos motinai nerandu. O kaip tik surasiu, tai tegul juosius ir Per-kūnas trenkia, tiek jie mane ir matys. Žinomas dalykas, juog išgabėjęs motiną aš padarysiu jiems baiką.

— Pasakyti kunigaikščiui? — žebtelėjo Ivonas, — ir tas už popo?

— Pasakyti kunigaikščiui aš pasakysiu, tiktai ne teip bus, kaip sveikas sakai.

— O kaip-gi?

— Aš kunigaikščiui, o jis tuojau kunigaikštienci, o ta lieps mane nužudyti kokiais-nors gudiškais nuodais.

— Už ką-gi?

— Ugi už savo popą Kostą.

— Ar gali-gi būti? — paklausė da syki su n'istikėji-nu Ivonas.

— Dė ko-gi negali? Ar tai tamista misliji, juog aš pirmas arba dešimtas būčiau — paklausė savo žaru Virpša.

— Na tai jau! — galėjo ant šito atsakyti tiktai Ivo nas.

— Bet kaip-gi sveikas mislyji apsieiti? — tyrinėjo toliau su akvyvumu Ivonas Virpšos.

— Tai ne teip lengva atsakyti, — atvertė tas. — Vienas dalykas tikras, juog aš lauksiu geros progos: medžioklės ar teip tokio-jau kito atsitikimo. Giroje aš viską išpasakysiu kunigaikščiui ir išpasakojęs žirgą paspirsiu pentainas ir: Likite sveiki!

— Na gerai! O jeigu dabar aš viską išduočiau? — užmetė Ivonas.

— Tai tamistą ir nūnuodytų kunigaikštienė — atsiliepė ant šito, šyptelėjęs truputį, Virpša. — O aš užsi-ginčiau.

— Na-gi ir dvaras? — ištarė tik Ivonas.

Tylėdamu dabar juog abudu vyrų, vienok ant Ivono veido nežym buvo kokio nors ženklo nusiminimo. Priešingai, jisai tapo nevat lyg linksmesniu.

— Sakyki, tamista, — paklausė jisai dabar Virpšos, — ar-gi ir senieji juog kunigaikščiai buvo tokie-jau kaip šitas?

— E! ką tamista ir kalbi! — Toks niekas tik paskutinis ir tai per savo pačią, gudę, — ką senieji, tai ei! ei! bro! Galėjai eiti ir kersai ir išilgai žemę ir tai vargiai bo būtum radęs tokius!

— Čion mudu giroje ir niekas mūsų negirdi, dėlto aš čion ir galiu tamistai išpasakoti, kaip paskutinėse gadyneš žuvo mūsų paskutiniai geri kunigaikščiai. Girdėjai gal apie garsų Mingailą? — traukė Virpša.

— Kur negirdėsi, girdėjau, — atsakė Ivonas ir pas-tatęs akis ėmė klausytis.

— Tai ot apie jį aš ir kalbą vesiu. Tamista, kaip matau ant visoko, turi būti sudavietis, pas jus ten nemažai smulkių kunigų... Musų kampe valdė nuo amžių puikių kunigų vesilė. Tėvas Mingailos tai Gardine, tai Dainavoje gyveno. Mingaila-gi, vedęs Augštosios Lietuvos kunigaikščio dukterį vienturtę, su jaja paėmė ir jos srytį Kernavą, Drātiškius... Kernavoje ir apsi-gyveno. Musų srytį iš pradžių pavėdė jisai savo broliui, o tam mirus, vyresniajam sūnui Tranaičiui. Dabartinis kunigaikštis, kurį svietas už jo piktumą vadina Aršum, matydamas, juog jam po smert tėvo, kaipo jaunesniajam sūnui, teks tiktai menkas srytis, o kunigaikščiu taps Tranaitis, paėmė gudę, kuriai pasogos tėvas davė porą gardų su geru šimtu verstų pūstynės.

Mingaila prie pustynēs pridējo Drūtišķius ir bemaťai iš menko kunigaikščiū, ypač kada pats sukūrē pilį Aršijaġ. Ot, nuo čion ir prasidējo bēdos. Gudē tapus kunigaikštienē Aršiosios ir Drutišķēs, užsimanē būti kunigaikštienē ir Augštiosios Lietuvos ir Dainavos. Užkūšē ji savo vyrą netikėtai iš pasalų užpulti ant tėvo Mingailos, užimti Augštaja Lietuvą, paskui vienu urmu pulti ir užimti Dainavą, žinomas dalykas, nužūdius ir tėvą Mingailą ir vyresnyjį brolių Tranaitį. Dėl tokio darbo netiklo lietuviai. Pertai Aršūsis pašaukē į pagelbą gimines pačios. Surinko kariivius iš pačios sryčio, pakvietē į talką Valdimieriškį Romaną. Ant galo sūšaukē nemažai ir lietuvių ir su visais šitais puolē ant Kernavos. Mingailą vienok turējo kas-nors persergėti, nes Kernavoje jo nerado. Aplink Kernavą pas mus ējo visokių šnekų daugumas. Bet netik pas mus, gal ir sveikas girdėjai...

— Tai! Girdėjau ir aš pasakas apie turtus Kernavos.

— Taigi matai. O vis tik Aršūsis ir Kernavoje jokių skarbų nerado. O krētē jisai drūčiai, krētē išsiujuosē! Krētē pakol vienas iš senų tarnų nepranešē, juog Mingaila su savim ir turtus išbėgdamas išsivežē. Tada kaip pasintęs metėsi Aršūsis vytiš tėvą. Na, ir pasivijo, sako, kur tai ten giriose ties Stabinių gardu. Ot, čion pasivijęs tėvą, jisai, sako, užmušē ir tėvo lavoną, būtin rado paskui žmonēs ir pašarvojo. Bet tai jau, matai, tik kalbos...

— O kaip skarbus, kaip brolių? — klausē Ivonas.

— Dynniausiai, tamista, atšējo su skarbu. Užpuolē, girdi, ant pilies Aršūsis, kurioje užsislėpē Mingaila, ir veržēsi į ją, o tėvas, girdi, nespėdamas užslėpti skarbą ir matydamas, juog jau Aršiojo vyrai piavana pilėję svietą, užkeikē skarbą ir tas vienoje akimirkoje išnyko. Išnyko ir žuvo. Griezde ilgai Aršūsis po visas pakampes, bet niekur nieko nerado iš tėvo turto.

— O kaip-gi paskui Tranaitis? — paklausē vėl Ivonas. — Ar-gi jau jis neatmonėjo Aršiamjam.

— Taigi matai, tamista, juog čion buvo ir Tranaitis su šeimyna. Ot, šitame ir didžiausia nelaimė. Nevengē nagų Aršiojo ir Tranaitis. Bet čion toks tokį atitiko. Romano pulkas, kol griezdē Aršūsis skarbų, paėmē vaiką, Tranaičio sūnų, ir išsigabeno.

— O kur-gi jį išsigabeno? — pažingėdavo Ivonas.

— Ir kam Romanui tas vaikiščias?

— E! Tamista! Tai, tamista, nieko nesupranti. Kas turi tą vaikiščią, tas gali kasdieną gždinti Aršųjį tuomi, juog paleis vaiką namon į Dainavą...

— Na, šiteip tai aš suprantu! Bet jeigu aš būčiau Aršiuoju, tai aš užpūčiau ant tokios valstijos, sumuščiau viską į pliantą, o vaikiščią paimčiau ir savo rankas ir kaip norėčiau, teip su juoju apsiečiau.

— Ot, žodis į žodį teip norėjo ir nori padaryti ir Aršūsis. Tik matai vieno truksta: nežinia kur vaikas.

— Kaip nežinia?

— Ot teip! Ir aš išgriozdžiau ir išnypinėjau ne vieną šalį, ir popas Kostas, kurį sveikas matei, ir tas išnypinėjo... ir vis veltū. O vaikiščias yra. Yra ir gyvas ir nauose Romano, tik kur jis jį laiko, tai jokiū būdu negali daprasti.

— Teip! — atsiliepē Ivonas, ne tai atsakydamas Virpšai, ne tai sau.

Virpša dabar nutilęs, atsiminė netiktai visus atsitikimus tų baisių gadyčių, bet ir daugumą kalbų; atsiminė jisai, juog svietas ilgai kalbėjo, juog šarvojo Aršūsis ne tėvą su broliu, tiktai teip žmonis, ir juog jis tėvą tyčia liepēs, būtin, gyvą paimti, kad iškovytų, kur skarbas. Atsiminė jisai ir šnekas apie Tranaitį, būtin tą paėmę gūdi sujiežtą.

Neiškentē Virpša, nepapasakojęs ir šito Ivoniui.

— Kaip-gi, tamista? — paklausē tas, nemažai nusidvyivęs. — Tu teip kalbi, būtin ir Mingaila ir Tranaitis da gali būti gyvi?

— Taigi matai, juog viskas iš tikro nežinia; kalba svietas visai.

— O sveikas kaip mislyji? — paklausē Ivonas stačiai.

— Aš? — prisipirtas Virpša pratarē. — aš misliju teip, juog vaikiščias gyvas. Apie Mingailą žinau tikrai, juog jis jau mirē ir tai dasizinojau tik neperseinaiai... Ot, neslėpsiu nuo sveiko nieko. Keli kunigai ir pulko vyrai turėjo dasekti, kur Mingaila ir kad jis gyvas. Na, dasekę ėmē rinkti vyrus dėl to, kad išvauduoti tą.

— Ir tu tiesą kalbi? — paklausē Ivonas.

— Kalbu, brolyti, tą, ką pas mus kalbėjo kaippo tiesą. Jau bus beveik metai. Vyrai susitarę, iš palengvos ėmē rinktis apie Dainavą. Turbūt jie gerai žinojo, kur Mingaila. Na, susirinko girioje. Naktyje užsidedē Dainava. O reikia pridėti, juog Aršūsis buvo tada Gardine su visu beveik savo pulku. Degą Dainava, o gesinti lemtai nėra kam. Subėgo svietas iš aplinkinių... Kas gesina ugnį, o kas laužiasi į kalinį. Insi-veržē vyrai į kalinį, o kalinyje senas didias ir kalba jiems: „Pasivėlinote, reikėjo jums prieš tris — keturias mėnesius tai padaryti, tai būtūmite radę da gyvą, o dabar žiūrėkite patys.“ Ir tai sakydamas parodē jisai jiems seną lavoną, parėdytą suvis kunigaikštiskai. Beveik į metus paskui Dainavoje Aršūsis šarvojo nežinia kokį-tai kunigaikštį... Ant tų šermenų ir aš pats buvau...

— Na, o aplink Tranaitį ką mena svietas?

— Aplink jįjį minē visi, juog jis vienoje vietoje susėnūm. Vienok tai ne tiesa. Tranaičio sūnų matē ir Aršūsis, jam tyčia Romanas, pasikvietęs į Tauravą, parodē.

— Na, ar ištikrųjų? — paklausē vėl Ivonas.

— Kaip-gi ne! Aršūsis, matai, buvo besipardaš, nenorėdamas mokėti Romanui donies už užlaikymą Algimanto. Tas jam tyčia teip ir padarē, ant juokų stačiai. O vaikiščias, girdi, tai gyvas ant viso ko Tranaitis, tėvas. Pamatē, girdi, Aršūsis vaikiščią — ir bėgti šalin, kad neužmuštų, mislydamas, juog tai Tranaitis. Tik paskui, girdi, susiprato, juog per jaunes lyg kad būtų Tranaičiu.

— Sakai, Taurave tai buvo? — pratarē drūčiai užsimislyjęs Ivonas.

— Taurave, tamista.

— Tai kodėl Aršūsis ne puolēs ant Tauravos? Paėmęs ją, būtų vedęs ir vaiką.

— E, širdelē! Nepažįsti Romaną, nei jo darbų nežina. Nežinai ir Aršųjį! Aršūsis ant tų pėdų užsiundē savo šnipukus sekti, kur dingo vaikas. O jo šnipukų pilna visur. Na, iš Tauravo ir nusekē paskui Algimantą iki Lucko ežių, o ten pagavo šnipukus, išpėrē jiems kailius ir paleido: praneškite, girdi, Aršiamjam. Tada ir popas gavo perti. Gaudē paskui biauzybės gūdi ir mane sykį.. bet aš išnečiau kudašių.

— O sveikas kur buvai? — paklausē Ivonas.

— Aš buvau keliose vietose. Buvau Sliuotiškiuose, Tauraviškiuose. Buvau apie Piniškius.

— O iš kur bėgai?

— Iš Tauraviškių! — atsakē Virpša pridėdamas, — ir velnias žino, ant ko jie daprato. Aš teip atsargiai elgiaus. Susiėjan aš ten su vienu jaunu lietuviu, sakyčiau, ar jis tik manęs nešidavē.

(Toliaus bus.)

NAUJIENOS.

Isz visur.

Kare tarp Maskolijos ir Japonijos.

Karė japonų su maskoliais per paskutinę nedėli nevyko didelių atmainų. Maskolių laivynė Port Arthur'e po paskutiniai nelaimė daugiau neišplaukia į mares; japonai teipgi nedrįsta su savo laivais priplaukti arti, nes maskoliai kožną syk juos vašina iš savo armoty. Maskoliai dabar giriasi, kad jie sudrutinę ir apginklavę Port Arthur'o tvirtynes, juog japonai negalės jų paimti, nors jiems pasisektų apsupti jas netik nuo vandens, bet ir ant žemės. Pirm dviejų mėnesių, sako maskoliški apicierai, japonai būtų galėję apimti Port Arthur', jeigu būtų įstengę iškelti ant kranto į valias karėvius ir kartu būtų bombardavę nuo vandens iš savo laivų. Dabar bet į Port Arthur'ą privežta maisto visam metui, teip-pat užtektinai amunicijos, teip juog maskolių vaiskas Port Arthur'e visai nesibijo apgulimo nuo vandens ir sausumos.

Maskolių laivynė, susidedanti iš kelių kariškų laivų, kurie turėjo žiemavoti Vladivostok'e ir dėl ledų negalėjo išplaukti iš ten, pereitą nedėli (24 balandžio) išplaukė iš to porto, nuskandino netoli miesto Gensan vieną japonų vaisbos garlaivį. Japonai išsiuntė prieš tuos laivus didelę laivynę, kuri stengsis įtraukti maskolius į bataliją. Jei maskoliški laivai nepasipės atgal pabėgti į Vladivostoką, tai jiems bus bėda atsilaukyti prieš kelisssyk drutesnę japonišką laivynę.

Maskolijos randas nupirko 10 greitųjų laivų nuo vokiškų pasażierinių kompanijų. Tuos laivus maskolių randas apginkluos su armotom ir jie gaudys japonų vaisbos laivus ant Tykuso ir Indijos okeano. Reikia žinoti, juog japonai turi labai didelę vaisbos (prekystės) laivynę. Japonų laivai su tavorais ir pasażierais plaukioja tarp Azijos ir Australijos, teipgi per Suez kanalą atplaukia net į Londoną.

Tuos tai laivus ir gaudys maskolių greitieji apginkluoti laivai.

Angliški laikraščiai rašo, juog maskolių valdžia nupirkusi nuo Argentinos respublikos 3 kariškus laivus, užmokėjo 18.000.000 dol. Jei tikėt tiems laikraščiams, tai Maskolijos agentams pasisekė nupirkti nuo vokiškų kompanijų, darančių laivus, 8 torpedinius laivus. Tie laivai buvo užsteliuoti Vokietijos valdžios, kuri dabar sąjausdama maskoliams, neva išbrokavo tuos laivus ir atmetė tuos kompanijoms, kurios anuos pardavė už gerus pinigus Maskolijai.

Maskolijos agentai su pinigais dabar lankosi visų šalių laivų dirbtuvėse ir vi-

sur siulo gerus pinigus už kariškus laivus. Bet maskolių agentų pėdas seka japonų paslapti detektyvai, kurie visur daro klijutis, idant maskoliai negalėtų nupirkti geresnių kariškų laivų.

Reikia žinoti, juog kas karės laike parduoda savo laivus, tas pastoja neprieteliu tokis kariaujančios pusės. Maskoliai tikim būdu gali pirkti tik per kitų rankas sau kariškus laivus.

Prancuziškas laikraštis „Matin" talpina nuo savo petropiliškių korespondentų žinią, juog Vladivostoko laivynė paskandino nevien vaizbos (prekystės) garlaivį, bet ir 4 transportinius laivus, ant kurių buvo 4000 japoniškų karėvių, vežamųjų į Siberiją, idant užėmė maskoliams iš užpakalio.

Pagal paskiausias žinias maskolių vicekaraliaus Aleksiejevas tikrai bus atstatytas iš savo vietos. Vyriausiu maskoliško vaisko vadu bus Kuropatkinas, o admiralas Skridlovas paskirtas į vietą Makarovo, maskoliškos laivynės perdėtinis bus po valdžia Kuropatkino.

Ant žemės japonų vaiskas jau daėjo upę Yalu, kurios kitą krantą turi užėmę maskoliai. Keli jenerolai prašė Kuropatkino, kad paveltų jiems užpulti ant japonų, bet Kuropatkinas nepaveltų išduoti jenerališkos batalijos ties upe Yalu; leido tik daryti ku daugiau blėdies japonams. Maskolių vaiskas pūstina viską Korejos parubežyje (ties upe Yalu), degina javus, galvijus paima ir varosi tolyn, idant japonai persikėlė į Mandžuriją negalėtų rasti jau jokio maisto.

Pagal Kuropatkino planą maskolių vaiskas trauksis gilyn į Mandžuriją, palikdamas paskui save pūstynę, o iš visų pusių japonus, einančius paskui, užpuldinės kazokai. Kada juos nusivilios toliau nuo marių, tai Kuropatkinas patis su didžiausia syla savo karėvijos užpuls ant jų ir išnaikys visus. Teip mislija Kuropatkinas, bet nežinia, ar japonai norės lysti į užtaisytas jiems kilpas. Japonų prieteliai rodyja jiems nesitraukti toli nuo marių krašto.

Paskiausi telegramai praneša, juog japonų admiralas Kuroki persikėlė per upę Yalu iš Korejos į Mandžuriją. Maskoliai priešinosi biskį, bet pasitraukė tolyn.

Iš Lenku pakore.

Iš Varšvos 24 balandžio praneša telegramai, juog maskolių valdžia sekė suokalbį lenkų, norinčių pasinaudoti iš dabartinės Maskolijos bėdos su japonais ir pakelti maištą, kad išliuosuoti Lenkiją iš maskolių nagų. Kariškas sudas apsidury 18 sumtų lenkiškų patriotų ant pakorimo. Maskolių urėdninkai pakorė visą 18 vyrų per Jurgines (23 d. balandžio).

Austro-Vengrija.

Vengrijoje nuo tulo laiko straikuoja geležinkelių darbininkai. Kaip kitose Europos šalyse, teip ir Vengrijoj geležinkeliai yra valstijos savasčia, taigi tas darbininkų straiškas tuojaus pastojio politišku klausimu. Valdžia, nenorėdama nusileisti straikieriams, sukėlė prieš save visos šalies darbininkus. Iš to pasinaudojo socialistų partija, kuri apsigarsino darbininkų užtarytojais ir ragina visos šalies darbininkus pakelti generališką straišką. Per savo pasiuntinius seime (kongrese) straikieriai rengėsi pakelti didelį triukšmą prieš valdancią partiją; ką matydama ministerija po vadovyste grovo Tiša įprašė Austrijos cecioriaus, idant tas išrištų seimą (parlamentą). Jei straikieriai neapsimalšys, tai grovas Tiša garsina apšaukti visoje karalysteje karišką stovį.

Straikierių komitetas bijodamas, idant iš to žmonių įniršimo neišeitų kentėti tėvynei maištas, atsišaukė į visus geležinkelio darbininkus, prašydamas jų liautis straiškavus ir eiti dirbti.

Iš Budapesto praneša, juog miestelyje Elesde, ties Gross Wardein, pakilo didės muštinės per susirinkimą socialistų ir jų priešų neprigulmigos partijos. Kada pašaukti žandarai stengėsi sustabdyti besipeinančius, vienas socialistas išsitraukęs revolverį peršovė žandarų vyresnyjį. Ką matydami kiti žandarai, ėmė šaudyti iš revolverių. Pasekė tos peštinės tokia' juog 23 maištininkai ant smert užmesti, o į 40 sužeisti.

Sitas atsitikimas padarė didelį triukšmą visoje apielinkėje. Ant ryt po tai muštinė visos restauracijos ir magazynai, net ir mokyklės buvo uždarytos. Gyventojai pasidalino į dvi dali; vieni eina už socialistus, kiti laiko pusę valdžios.

Prancuzija.

Užrubežinių dalykų ministeris, p. Delcasse, žada atsaisyti nuo savo urėdo, dėlto kad nenor sutikti su anti-katalikiška Combes'o politika. Budamas Ryme Delcasse, norėjo drauge su Prancuzijos prezidentu Loubet'u prašyt popiežiaus suteikti juoms audjencijos ir norėjo ypatingai pasikalbėt skyriumi su valstijos sekretorium, kardinolu Mery del Val. Bet ministrų prezidentas Combes'as stačiai užprotestavo šitam Delcasse'o užmanyimui. Dėlto to p. Delcasse ir nor išėiti į dimissiją.

Reikalaua aiszkū receptu.

Londonas. — Angliškas randas išdavė paleipimą visiems gydytojams receptus rašyt su mašina, t. y. drukuoti, dėlto, kad paskutiniame laike išrado, juog daugelis žmonių miršta nuo liekarstų, kurias aptiekoriai sudarė ant būt-žūt, negalėdami perskaityti neiškiai rašytų receptų.

Isz Amerikos.

Nespejo pradēt dirbti, o jau reiks mirti.

Nespejo pradēt dirbti, o jau reiks mirti. Juozas Dumbliauckas, iš Kapčemiesčio parapijos, palikęs tėvyneje pačią su keturiais vaikūčiais, priėjęs Velykas atkeliavo į Ameriką. Vaikščiūjio jis kelias nedėlias po Shenandoah'rio apelinckės anglių laužyklas, įieskodomas darbo. Ant galo gavo darbą kasykloje Nr. 3. Išdirbęs vos 4 dienas, kad kelėsi iš po žemės, per neapsiūriėjimą pakiso galvą po balkių ir likosi sunkiai sužeistu. Nulaužė jam sprandą. Dabar jau nejučia vis so kuno, nustojęs žado, guli ligonbutyje ir laukia smėrio. Prašo prietiuli, kad nors jo pačią našlę ir vaikus našlaičius per gramatą suramintų.

Kriaučiai keta straiikuoti.

New York, 23 balandžio. Komitetas suvienytų Amerikos kriaučių unijos šitame mieste išdavė paliepiamą, kad visi jos sąnariai pradėtų straiką panedėlyje. Šitas paliepiamas apima 100 tukstančių suvienytų Amerikos kriaučių, bet laike straiiko butų apie 250 tukst. darbininkų įpainioti. Kada darbo davėjai apie šitokį paliepiamą dagirdo, iškilo tarp jų didis susjudimas ir jie įstengė uniją ant to perkalbėti, idant savo paliepiamą atšauktų, idant darbdaviams laiko liktų, susirinkimuose apie tai pasirodavoti. Darbdaviai neilgstuojas su savo rodavimais, nes unija yra 'apsiėmusi su 1 d. gegužės straiką pradėti, jeigu ikitol nebus į sutartį parėję. Unija ant šito žingsnio priversta tapo per suvienytus kriaučių darbdavius, 2000 sąnarių didume, kurie neseniai ant konferenco Philadelphiajioj apsiėmė prilaikyti „atdarus šapus“, tai esti priimti į darbą unistus ir ne-unistus, o teipgi įtaisyti darbo biurą, su kurios pagalba galėtų dirbtuves aprupinti su ne-unistais darbininkais. Iškilimas šito straiiko padarytų dides nuotrotas visai Amerikos aprėdalų industrijai ir daugel didžiū fabrikų turėtų sustoti.

Su armotom ginsis prieš straiikius.

Somerset, Pa., 24 balandžio. Kompanija, pabudavojo ties Boswell'u bokštą, ant kurio įtaisė elektriską žibintuvą, su kuriuo nakties laike galės apielinkę per 5 mylias apšviesti; tai daro dėl apgynimo savo dirbtuvės nuo straiikuojančių angleskių. Tame pačiame bokšte pastatė automatišką armotą, pajiegiančią paleisti 400 šuvių minutoj. Tokiu budu mislyjas kompanija gana drūčiai apsigyns prieš straiikius.

The Shenandoah Trust Company

Kapitalas \$125.000 Perviršis \$22.000 Vienatinė lietuviška banka, kurios akcionierių daugumas lietuviai. — Moka 2 procentu nuo padėtų pinigų. Adaras kasdien nuo 9 ryte iki 3 po pietų, subatomis nuo 9—12 ryte ir 9—10 vakare. — Galima susikalbėt lietuviškai.

500 angleskių sustraiikavo.

Scranton, Pa., 20 bal. Robertson & Law kasykloje „Katy-did" ties Moosick sustraiikavo 500 angleskių. Priežasčia straiiko buvo tai, kad kompanija pareikalavo, idant tonas išimtų anglių susidėtų iš 3360 svarų. Ikitol buvo ten buvęs, kad 3000 svarų padarė toną. Angleskiai priešinos tam naujam paliepiamui ir sustraiikavo. Kitose kasyklose apielinkėje reikalauš 3360 svarų tonui anglių.

Bružas sustabdytos.

Pittsburg, Pa., 24 bal. Sudas sustabdo čionykštes bružas ant 15 dienų už tai, kad priešai padavadyjimms buvo alaus pardavusios uždraustose vietose. Yra aprokuojama, kad tame laike dėl prigabenimo alaus iš apielinkės reikalusis ne menkiaus kaip dvidešimt-vieno trukio liodingiai, talpinantieji tuos 50 tukst. bačkų alaus, kuriuos Pittsburgas ir Alleghany laike 15 dienų išgeria. Vietinių bružų nuotrota per tai aprokuojama ant 100 tukst. dolerių, o suma darbininkų algų, per tą laiką neišmokėtų, išnė 40 tukst., dol.

Straiiku Pasekme.

Chicago. — Geležinkelio kompanija Santa Fe nuo pradžios Koyo numazino darbininkams mokestį ant 5 centų nuo dienos. Priežasčia to kompanijos pasielgimo buvo sekantis atsitikimas: Pradžioj šio mėnesio darbininkams sustraiikavus, kompanija straiikius atstatė, o į jų vietą pasamdė naujus darbininkus — italus. Darbas ėjo savo keliu ir viskas buvo tvarkoje. Bet štai du iš senų darbininkų — lenkai, norėdami atkeršyti kompanijai, už ką į jų vietą laike straiiko paėmė naujus darbininkus, išdraskė vienoj vietoj geležinkelį. Bet ant laimės kompanija greit patėmėjo šitą darbą ir paskubino apsaugot pirmutinį pasażierinį trukį nuo bausais atsitikimo, kuris jam grėšė. Netrukus policija surado kaltininkus ir pasodino anuos kalėjimam iki provai.

Per Velykas oras buvo pas mus negražus; su išimčia dviejų dienų nuolat lijo. Darbai pradeda biskį geryn eiti, o žmonės linksmyna.

Darbai.

Pennsylvanijos geležinkelių kompanija šitose dienose paleido 1000 darbininkų, dirbusių ties Erie ir Ashtabula divizija. Priežastis yra stoka darbo. Kompanija priėmė darbininkus šį pavasarį, kada daug darbo turėjo su atitaisytu geležinkelio ir tiltų, paškadytų per tvanus. Sitiems darbam užsibaigus, turi darbininkai kitar darbo įieskoti.

Hazleton, 23 bal. Apie 150 merginų, dirbusių marškinių fabrikijoje, sustraiikavo. Jie buvo reikalavę, kad jų daziūrėtojas, J. H. Ryan, nuo darbo atstatytų mus butų; kompanija to prašymo neišpildė ir merginos drąsiai sustraiikavo.

Merginos pasakoja, daziūrėtojas ketinęs penkias jų draugij atstatyti, iš kokios priežasties, nepasako. Daziūrėtojas vėl sakė, kad tai netiesia ir kad kelios merginos tik tyčia tokią žinią išplatinusios.

New Haven, Conn., 24 bal. Yra pribijoma, kad tukstančiai darbininkų, dirbančių dirbtuvėse geležinkelio kompanijos tarp New Yorko, New Haven ir Hartford, straiikuos dėl atsiekimo 9 adnyū darbo dienos, 15 proc. augštesnės algos ir 8 adnyū subatomis. Penkioliaka vietinių karų dirbėjų unijų, su apie 2000 sąnarių, balsavo ant savo susirinkimų, kad nepriimti kompanijos pasiulymą, išpildyti visus prašymms apart padidinimo algos.

Girių gaisrai.

Lanaster, Pa., 22 bal. Tris girių gaisrai siaučia šitaj valstijoj. Didžiausias iš tų yra ties South Mountain, kur jau 7 mylių ilgas plotas girios išdegtė. Armija vyrų be perstoimo dirba prie gegnių ir mislyjama, kad dabar jau ugnį šiek-tiek įveikė. Rytuose, ties Welsh Mountain, ugnis vienok baisiai siaučia ir jau šimtus akrų geriausios girios išpūstyo. Trečia ugnis siaučia pietiniame krašte, ties Martie Township, ir ikišiol išdeginio apie 250 akrų girios.

Užnuodyti.

South Hadley, Mass. 18 d. balandžio pasimirė ant syk bausiausiuose kentėjimuose 3 vaikučiai Capistrandų po suvalgytū kiauulės kepenų. Pasirodė mat, kad kepenos-buvo užnuodytos aršenuku. Už šitą atsitikiną tapo apkaltinti patys tėvai, o ypač motina, kuri laike bausių konvulsijų savo vaikučių buvusi labai linksma, nors tėvas didel aimanavo; motina jau tapo suarėstuota. Mat jos vaikai buvo asekuruoti keliose kompanijose, tas gal nelaimingą motiną ir pastumė ant teip bauraus žingsnio.

Niekad ir niekur negirdeta.

Komedija „Naujas Uždarbis" loš Ferguson'o Opera House salėje (kampas S. Main ir E. Oak ulycių) šv. Jurgio parapijos giedoriai, varde visų Shenandoah'rio parapijos, Susiv. L. R. K. kuopų ir draugysčių priimdami seimo delegatus. Inėjimui tikietų prekė 25, 15 ir 10 centų.

NAUJAUSIAS KATALIOGAS

Praneszu visiems lietuviams, kad izleidau atskyrtoi knygutėj **Katalioga**, tai yra naujausias kataliogas isz kurio galima iszsirinkti naujausias knygas.

Norinti gauti sz katalioga turi prisusti už 2 centu markute, o kataliogas bus prisustys tiesiog ir namus.

Reikalaudami kataliogo ar su kitokiais reikalais raszykite ant szio adreso:

T. P. KRIZANAUCKAS,
L. Box 62. Shenandoah, Pa.

THE LITHUANIAN WEEKLY

„ZVAIGŽDE“ — THE STAR

official organ of

Lithuanian R. C. Alliance of America

published every Friday at 15 W. Oak St., Shenandoah, Pa., and 223 Roebeling St., Brooklyn, N. Y. by Lithuanian Catholic Publishing Company

Rev. A. M. Milukas, Pres. and Sec'y, who is also Editor.

Rev. P. ABRAMAITIS, Treas.

All communications must be addressed:

Lithuanian Catholic Publishing Company,
Shenandoah, Pa.

SUBSCRIPTION \$2.00 A YEAR.

to members of „R. C. A. of A.“ \$1.20

Rates of Advertising:

One inch once..... \$0.50

One inch one month..... \$1.00

One inch per year..... \$10.00

Sanvaitinis laikrashtis

„ZVAIGŽDE“

išzeina kas PETNYCZIA. — Kaszuoją ant metų \$2.00, į Lietuvą ir Susivienijimo L. R. K. A. sąnariams \$1.20.

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokit:

Lithuan. Catholic Pub. Co., Shenandoah, Pa.

XIX Seimas Susiv. L. R. K. A.

Pagal mūsų prezidento kun. V. Kudirkos pranešimą XIX šiemetį Susiv. L. R. K. seimas prasidės Shenandoah'rijėje ant Dougherty salės, kampas Jardin ir Centre ulyčių 17 d. gegužio. Tą dieną 9 valandą bus iškilmingos misijos, o iš bažnyčios visi delegatai eis į salę, kuri tik du bliškai nuo lietuviškos bažnyčios.

Kurie iš toliaus delegatai atvažiuos, o neturi savo pajūstymų, tai tegu kreipiasi pas p. K. Radzevičių, kasierių, kuris turi savo hotelį, čia jau pas Lehig Valley's geležinkelį. Jis duos rodą ir nurodys vietą, kur apstotai. Delegatai sulys prezidento pranešimų turi atsivežti nuo savo kuopų ar draugysčių mandatus su pasirašymu prezidento ir sekretoriaus, kurie mandatai parodys, kad jie tikrai yra išrinkti į seimo delegatus!

ISZ LIETUVOS.

Suvalku gubern.

Zinių pas mus nedaug, o ir tos pačios nekokios. Gyvenimas labai prastai slinkti pradeda. Visų mislys užimtos kare. Pradžioje judėjimas buvo nemazas: neapsakytai džiaugėsi vieni, priešai maskolių, o šie vėl sielvartavo, atlekus iš tolimų rytų žiniai apie sukulimą maskolių. Džiaugėsi žmonelės, juog Dievas surengė bausmę jų prispaudėjui, kuris jau pripildė saiką savo nelabysčių. Daugiaus nei trečia dalis, sako, yra ten mūsų sunų ir brolių; gaila jų kraujo, bet ar ne

ant vieno išaina: jie ten žūsta, o mėščion žūstame; o gal nors ten Dievas susimylės ir duos pergalejimą tai šaliai, kuri už teisybę kariauja. Užtai-gi maskoliai, jausdami žmonių nepriekingumą, čmė landyti, šnypauti, žvairiuoti, ar kunigai kokių žinių tarp žmonių nelėdžia, ar nėr kokių susirinkimų, kaip apsieina žmonės, ką jie kalba?

Pasklydo garsas, juog randas paims sau pinigus, sudėtus kasose; puolėsi žmonės visur gelbėti savo skatiką, daugelis paėmė, kitus sustabdė; neapsiėjo, žinia, be juokingų tyrinėjimų — kas tokį negeistina garsą paleido? Pasirodė visgi ant galo, juog randas pinigų neturi ir visokiais budais pradeda pas žmones ubagauti. Daro kuopas ir iš valščiaus kasų ima dalį susirinkusio ten iš nuosimčių kapitalo, teip iš Seinų pavieto paėmė šešiolika tukstančių (16.000) rublių.

Insakytą yra kas nedėlią rinkti bažnyčiose pinigus ant „raudono kryžiaus“ ir kas mėnuo surinktus pinigus į pavietą pristatyti. To gal neuzteks. Dėlto žmonės bijosi išradimo naujų mokesčių. Surasinėjo neseniai visus, kokius tik kas turi gyvulius, ūriukus ir parsiukų neapleido. Sako kaip kas: tai dabar tik vištos katės ir šmės liko da nesurašyti.“

Visose kanceliarijose tuoj karės pradžioje čmė surašus daryti tų visų, kurie da neatliuosuoti nuo tarnystės kariaunoję; nuo to laiko prasidėjo teipgi ir bėgimas rezervistų į užrubežį, ypač Amerikon, ir nesiliauja ikišiol. Kartais juos perima, gražina, perkabinėja, grasina, bet tie kartais atsako: „buvau vaiske; nieko neparsinešiau, namieje duonos nėr, badu nemirsiu, noriu gyventi ir einu Amerikon, ir sugrąžintas namon, vėl eisiu.“ Ir kitu keliu ant ryt vėl traukia Amerikon Iš policijos kvotinėjimų, anot Suvalkų gubernatoriaus raporto Varšavon, buk pasirodė kad kunigai: Naumiesčio, Mariampolės ir Augustavo pavietų nepriekankiai atsišaukia apie karę su Japonija.

Katalikų padėjimas be jokios atmainos ant geresnio ir toliaus pasilieka. Visiems jauniems kunigams, nuo vakaričių pereitų metų išsišventinusiems, vietų neduoda, parapijinių pareigų pildyti nelėdžia, tik gal šv. Mišias teatlaikyti. Mat kuratoriaus tēmatų ant egzaminų ir rusiškos kalbos nepriėmė, sakė: kad patys tematus duos ir, laipsnius pastatę, kur reik ūsius.

Dabar kas norėtų vietą gauti, tekelianja į Varšavą ir išduoda egzaminą prieš komisiją, ten maskolių sudaryta.

Apie Seinų vyskupą anei negirdėti. Suvalkų gubernatoriaus išsitarę į vieną kunigą, juog ir kun. Prapuolenis pralaimėjęs Ryme savo kandidatūrą ant Seinų vyskupo. Pradeda kalbėti vėl apie vyskupą Cirtautą (Kauno sufraganą), arba gal vysk. Ruškį (Ruškėvyčių), buk viens iš jų ateisęs į Seinus.

Augustavo dekanate pereitus metus

dikčiai kraujo sugadino koks slapas misijoniorius iš Galicijos atvykęs. Pradėjo jis darbuotis tarp unijotų nuo Liepos mėn. iki Adventų, vaikščiodamas kaip koks pardavikas su krepsiu po kaimus. Nakties laike surinkdavo beveik visą kaimą į vienus namus, kur pasisakęs, juog esąs šv. Tėvo atsiųstas sustiprinimui tikėjime unijotų, mokino juos, aiškindamas skyrių tarp katalikų ir stačiatikių tikėjimo, drauzdamas, kad į cerkves nevaikščioutų ir savo vaikų į cerkines mokyklas neleistų. Aukų jokių nerinkdavo, pinigų nepriiminėjo, jeigu kas norėjo jam ant mišų duoti, antrašą duodavo ir liepdavo į Kriokavą siųsti. Neprirodavo, idant kas jį nuo vieno kaimo į kitą pavėdėtų. Policija pradėjo šelti — šešių kaimų mokyklos išsistušino visai. Popai keikė kalbėdami: juog per penkiasdešimt metų negalima bus pataisyti ką jis pikto pridarė.“ Policija neįmanydami kaip atkeršyti tam monakui“ visus saltysčius ant trijų diegų į kozą susodino užtai juog nepranešė. O skaitlius unijotų juk devyniose parapijose Augustavo paviete siekia da iki 70 tukstančių. Kada jiems, Dieve, ir vieni Katalikų Bažnyčiai po maskolių valdžia teisybės saulė užtekės? Belaukiant tos teisybės visų akys kreipias teipgi į rytus. Gal stabmeldžių viešpatystė, suteikus pilną liuosybę tikėjimui, pamokės ir maskolių pavaldinių sąžinę gerbtai!

Yra tvirtinama, juog pas carą buvusi skaitlinga deputacija su protestu, juog tauta nenori karės su Japonija, bet, girdi, keturis išrinktuosius caras nežinia kur nudėjęs, o minia liepęs kariauna išsklaidyti. Dabar buk Petrapilė esant faktiškai karėviškam padėjime.

Mariampolėje buk esąs užvirtintas etetas antlom prefektui (religijos mokiniojui) išguldinėjimui religijos lietuviškoje kalboje. A. G.

„Bažnyčios“ Tarnas neišeis.

Bažnyčios Tarno išleistojas, kun. Snurusaitis, prašo mūsų pranešti visuomeni, juog jis yra piverstas sustabdyti to laikraščio išleidinėjimą dėl neišgalėjimo amžiu mokėti deficitus. Kurie skaitytojai buvo užsimokėję už „B. T.“, teatsiliepią į jo redakciją, o bus jiems atlyginta knygomis, pagal jų reikalavimą.

Bažnyčios Tarno NN. 1, 2, 3—4 šių metų spaudinome savo spautuvėje. Užsimokėjusių to laikraščio skaitytojų visai kaip nebuvo, tas ir buvo priežastis to laikraščio numarinimo.

Dide pianu kupczyste. Viena isz didžiausių ir pasekingiausių pianų fabrikų yra firma Winterroth & Co., New Yorke, kuri to jau per 16 metų kupczystę varo ir tan-e laike ba perstojuo tobulinosi. Neseniai zaliejį tevorą namą atidarė Jersey City'je, 89 Newark Avenue. New Yorke randas jų kupczystės po Nr. 105 East 14th St. ir Nr. 98 Fifth Avenue.

Korespondencijos.

Minersville, Pa.

Per rūpestį mūsų prabaščiaus, kun. V. Dargio, turėjome įtaise pereituose adventuose fair'us ant naudos vietinės lietuviškos parapijos. Pelno turėjome suvirš 700 dol. Vienok kad diduma geručių daiktų liko tąsyk da neišleista, todėl tapo nuspręsta padaryti antroisius fair'us, kurie prasidės šio mėnesio 16 dieną ir trauksis per visą savaitę, tai yra: iki 23 dienai šio mėn. Visi tikimės, kad šitie fair'ai da geriau nutiks, nes mūsų žmonių labai daug privažiavo per žiemą į Minersville, o čia vėl visi nori naujos bažnyčios, nes senoji jau per maža tokiui parapijai. Per Velykas daugelis turėjo nuo durų grįžti namon, nes bažnyčia teip buvo užsikimšus žmonių, kad nė vuodas snapo būtų į tarpą nekisęs.

Darbai visoj apygardoj eina gerai. Ožė dirba visada pilnas dienas. Šitos mainos ikišiol prigulėjo Lytle kompanijai, bet neseniai perėjo jau į kitas da geresnes rankas. Nupirkė Susquehanna Coal Co. Naujieji savininkai žada išimti daugiau anglių, negu pirmiau. Jie tikisi galės padaryti vienoje Ožegėj tris šimtus tukstančių karų anglies per metus. Nuo vasaros pradėsę darbą dviejose naujose mainose: Black Diamond šiapus New Mines ir Coal Castle anapus Svančės.

A. L.

Rankin, Pa.

Homestead'o Lietuvių Blaivininkų Burelis atlošė teatrą „Zentas dėl Parodos“ antrą dieną po Velykų. Pirmiausiai uždainavome: „Tasai žmogus besmeginis, kurs už rubus parsiduoda,“ paskui buvo deklamacija, o potom vėl uždainavome: „Kaip tik mėnulis užžibė dangių gražiai.“ Po to prasidėjo teatras, o ant galo uždainavome: „Plaukė žąselė per Nemunelį“ ir po tam prasidėjo šokis, kuris traukė iki trečiai valandai ryte. Viskas ėjo kuogerisusiai, — o kaip-gi ir ne, kad trezvos galvos. Visi sąnariai mūsų burelio verti yra padėkavonės ir pagyrimo, o labiausiai prezidentas kunigas Capanonis, kurs pats mus išmokino teatro, ir Antanui Brazinskui už nesigailėjimą savo storonės ir laiko.

Sitas Blaivininkų Burelis tikisi žmones nuo girtybės šiek-tiek atitraukti per užvedimą knygyno ir visokių užsiuovijimų, kaip ir šitas teatras.

A. Pavlovskis.

Forest City, Pa.

Prašau garbingos Žvaigždės Redakcijos priimti į jusų laikraštį patėmijimus apie laikraštį „Vienybė“. Koksai ten iš Forest City Dudulis padavęs korespondenciją, kuri daug kenkia Jokubui Kračkui ir mūsų klebonui. Dudulis rašo, kad p. J. Kračikas nemokąs nė skaityti, nė rašyti, o da turis policomono urėdą ir parapijos viršininko. Man nebūtų teip

šlykštu, kad Dudulis būtų mokytas nors kaip Vištyčių akademikas; ale jis ir neseniai išmoko pažint litaras, ba kad ne tas farmeris, tai būtų aršesnis žioplis už kitus. Jis sako, kas nor tik prisirašyti prie S. L. A., tai davėda ir prie lango; nes jam teip nuduoda, buk Forest Cityje nėra to žmogaus, katro Dudulis nekalbino prie S. L. A. Tai jegu kokį ir nuveda p. J. Kračikas, tai jum rodos, kad jau užtas, ką nor prisirašyt prie S. L. A.

Kita, Dudulis peikia mūsų kleboną; sako, kaip liepia klebonas J. Kračkui, teip tas ir daro. Tas ne teisybė. Mūsų klebonas visai apie šliuotarnius neturi kalbos, nes jis užimtas savo dvasiškais reikalais. Jis myli sutikimą ir rūpinas tiktai apie savo parapiją, kurioje gana daug darbo turi, nes teip lietuvius kaip ir lenkus dvasiškais reikalais aprūpina. Iškada, kad Dudulis neturėjo ko geresonio rašyti, kaip tik kitiems neteisingai garbę nuplėšti.

Prie ko girtumas naveda.

Dzimas Kuniganis gyvena Forest Cityje; jo brolis turėjo karčiama, o Dz. mėgo labai gerį svaiginančių gėrymų. Sulaikius jį nuo gėrymų, įgavo proto sumaišymą ir tapo nugubentas į bepročių namą. Kada jau buvo jam geriau, išleido jį pasivaikšiotų lauke. Vos tik išėjęs, leidosi bėgti, pribėgo prie Susquehannos upės ir išokęs prigirė. Tai prie ko gėrymas naveda.

Chicago, Ill.

Nežinau ištikro, ar po visus miestus šitoje žemėje toks parėdkas kaip pas mus. Prieš keturias savaites sudegė strytkarių šapa ant Leawit St ir Blue Ave. Nuo to laiko stovėjo suplyšė murai dviejų lotų didelės šapos ir niekas nesirupino apie išardymą tų suirusių sienų; nes turbūt pas mus nēr kam apie tokius dalykus rūpintis 15 d šio mėnesio, smagiam vėjelini pučiant, iš netyčių priėjau teis aną vietą, o vos buvau ant 100 pėdų prisiartinęs, kaip viena siena su dideliu griausmu nugriuvo, aplegendama plytomis pusę plačiosios ulyčios Padėkavojau Dieviui, kad mane nuo mirties apsaugojo, o prisiartinęs radau, kad jokių žmonių gyvasčių apierą neteko. Tas yra nusistežėtinu daiktu, nes anoj vietoj vis budavo daugybė praeinančių žmonių. Po nugriuvimui tos sienos pasiliko dar viena ant antros pusės, kuri nuo vėjo putimo siuavo į visas puses. Kokią adyną laukus ir daugumai žmonių susirinkus, galiausiai ir ta su didžiu bilidesiu pargriuvo, pertraukdama telegrafų ir telefonų siulus. Kur kitur būtų toks dalykas stebėtinas, bet pas mus tai paprastas atsiėkimas.

Orą turime šaltą ir pavasario suvis dar nematyt. Nargelonas.

Skaityt, „Zvaigžde“!

Plymouth, Pa.

Porą dienų luoso laiko turėdamas nuvažiauv atsilankyti savo senovės gyvenimo vietą — Plymouth'a, kurs aňais metais, prie kun. Burbos galvos, buvo nie centru apvietimo visos Amerikos lietuvių. Didelės atmainos įvyko Plymouth'e per pastarą 10 metų. Iš Wilkesbarre ateina čia net dveji elektriški tramvajai: vienas kelias per Edwardsville, antras per South Wilkesbarre ateina į Plymouth'o miestelį per ilgą tiltą čia jau pas miestą. Elektriški tramvajai eina iš Plymouth'o, per visus pečies į žiemius kalnuose į Kingstoną. Taigi iš to galima numanyti, kaip pasididino to miesto apielinkės. Kur pirmą buvo gryni kalnai dabar pilna namų, o ir teip čia žmonės skundžiasi, stubų negauna.

Mūsų medinės bažnytelės, kurią su kun. Burba pastatėme, nėra nė pėdsakio; sudegė aną metą kartu su klebonija. Jos vietoje stovi puiki mūrinė bažnyčia, o kitoje pusėje kelio graži medinė klebonija. Viduryje bažnyčia padare labai smagų įspūdį; langai nudažyto stiklo su paveikslais šventųjų; viename lange yra paveikslas a. a. kun. Burbos. Po bažnyčios yra graži salė, su platforme teatrams lošti. Man lankantis per visą vidurį salės, buvo pertrauktas šniuras apkabinatas visokiomis „brostvomis“, o ant didelio stalo, užimančio visą platų taką tarp šėdinių, prikrauto visokių knygelijų šventų ir nešventų, net „Kabalų“, „Savizrolų“, „Poponcko Piloto gyvenimų“ ir tt.

Klausiau kas tai būtų? Ogi sako, tai mūsų parapijos prezidentas čia turi savo biznį sukriovęs, jis čia pardavinėja ražančius ir dvasiškas knygas, teipogi „Kabalas“, „Savizrolus“ ir kitas. Už tai jis moka parapijai 3 dol. randos ant metų. Nežilgio šalia klebonijos bus pastatyta stuba, kur gyvens vargamistra ir parapijos prezidentas teipgi nori, kad ir jam būtų vieta tuose namuose gyventi; vargamistras reik buti arti bažnyčios; reik arti bažnyčios buti ir parapijos prezidentui, nes ant salės jis turi savo biznį... Na, pamislėjau, geri čia parėdkai a. a. kun. Burbos parapijoje; parapijinė salė užimta p. prezidento bizniu, kurį reikia parapijos apmokamam vargamistras daboti, nes nei šėputam p. prezidentas neįsitaisė, kad užraktyt tą savo biznį, kada jo nėra. Dabar statys namus vargamistras ir prezidentui, o paskui gal reikės po stubutę pastatyti ir kožnam komitetu sąnariui. Nesmagu man buvo tokius parėdkus savo senovės gyvenimo vietoje matyti.

Plymouth'o senas parapijonis. ;

Visų tų, ką tapo sukolečyti karėje arba per nelaimingus atsitikimus, jų yra tik saujalė prieš daugumą sergančiųjų reumatizmu. O iš visų gyduolių dėl jo nė vienas teip gerai nemačija, kaip Aker Pain Expeller. 25c. ir 50c.

Newark, N. J.

Susivienijimo „Leituvų Rymo Katalikų Am. kuopa laikė prakalbas pereinū pėnyčia, 22 balandžio, ant kurių kalbėjo šios ypatos: pirmiausiai mūs prabaščius kun. Staknevičius. Kalbėjo labai užimančiai ir pradėjo nuo to, kaip čia Amerikoje daugumas brolių nežino kam jie esti; teipgi parodė atsitikimus, juogiai daugel vietose mūsų broliai parsiduoda save už lenkus arba net ir maskolius, ir kokia iš to kartais pasidaro nenauda. Toliaus kalbėjo apie laikus, kada lietuviai buvo galingiausia tauta visoje Europoje, ir kaip šiandien mūsų slėgiančioji Maskolija ir Lenkija prieš lietuvius drebėjo. Ant galo kalbėjo, kaip yra sena, turtinga ir graži mūsų kalba ir, kad jos reikia neišsivadėti, o dar labiausiai delto, juog šiandien lietuviškos kalbos net svetimtaučiai universitetuose mokinasi. Teipgi aiškino apie naudą prigulėjimo prie Susiv. L. R. K. A., už ką klausytojai gausingai plojo, išreikšdami savo dėkinumą.

Antrasis kalbėjo p. M. Akialis, kuopos sekretorius. Aiškino kas tai yra kuopa ir iš kur bei kaip išmoka posmeritinės už numirusius, teip-pat apie pagalbą ligoje, kuri mūs kuopa įsteigė, mokėdama sergančiam po 10c. nuo kiekvieno sąnario. Ant pabaigos ragino prie vienybės, kad remtumem viens antrą kokiam nors reikale ir užlaikytume meilę tarpu savęs.

Trečias kalbėjo S. Pranis; aiškino, kaip pirm buvo tik vienas Susivienijimas ir iš kokios priežasties pasidarė dabar du. Išrodė, kaip priešai mūs Susiv. melagingai nori atitraukti norinčius prie mūsų prigulėti. Toliaus kalbėjo apie partijiskus prasivardžiamus ir juogiai mės negalime sutikti su savo broliais, išsivadėjusiais tikėjimo, dėlto, juog jie mūs visame nor paniekti, išjuokti ir per savo laikraščius apšmeižti. Kalbėtojas faktiškai darodė, kaip tulas „Lietuvos“ ir „Vienybės“ keliaujantis korespondentas, p. K. R., neperskaitydamas pats savo rašto, o rasi korespondencijas išradėdamas, niekina tamsunais skaitančius maldaknyges. Ant galo darodė, kaip mūsų broliai, pametę tikėjimą, suvis nusutoja doros, slykščiausiai atmena mirusių savo tėvus ir tt. Baigdamas, ragino mokyti patiems ir vaikus mokyti lietuviškai, kad mės šioj šalij neišnyktume.

Pribuvęs kun. Varnagiris kalbėjo, kaip tuli mūs broliai mislija, juog jie esą perdaug mokinai ir už visus daugiausiai išmano, ir kaip neišmintingai kartais išsistato save ant juoko. Zmogų prilygina prie materijolo, arba molio, iš kurio geras amatninkas gali padaryti puikų indą, tinkamą visur; o kitas vėl iš tokio pat molio padaro indą visai kreivą ir netikusį. Teip-pat esą ir su mumis, sako. Kalba kun. V. buvo trumpa, supranta-

ma ir juokinga, už ką klausytojai jam daugiausiai plojo.

Po prakalbų prisirašė keli nauji sąnariniai prie Susiv. L. R. K.

Kuopos Sąnarys.

Atsakymas T. Križanauckui.

Pereitame „Zvaigždės“ num. 16 tapo patalpinta kritikuojanti arba geriau užpuolanti korespondencija viršui minėtos ypatos, užtat kad aš atsišaukiau prie prezidentų ir sekretorių kuopų, kad man praneštų, kiek turi pilnų ir suspenduotų sąnarių, kurie sąnariai yra dar negavę paliudijimų ir tt.

Perskaitęs tokią kritiką T. Križanaucko, labai tapau užgautu, nes skaitantis aną koznas gali suprasti, kad jos rašytojas negalėjo turėti kokį nors augštesnį siekį, kaip tik apšmeižimą mano ypatos ir pasirodymą dėl kitų, koku ji-sai yra išmintingu.

Nenoriu aš 'girtis apie savo išmanymą ir mokslą, vienok turiu pasakyti, kad biskį daugiau išmanau kaip Križanauckas ir nereikalauju ano rody, kaip darsižinoti, kuris sąnaris yra užsimokėjęs, o kuris yra suspenduotas, nes aš vedu knygas biskį geriau, nekaip Križanauckas. (O kur darodymai?)

Pirma aš prašiau kuopų sekretorių, kad prisiųstų kiek turi pilnų ir suspenduotų sąnarių, ne dėlto, kad aš negalėjau paziūrėti į Susivienijimo knygas, bet dėlto, kad persitikrinti, ar nėra kokių klaidų tarpe kuopos knygų ir Susivienijimo knygų, ir tuomi prašalinti nereikalingus disputavimus laike ateinančio seimo.

Antra, aš prašiau, kad man būtų pranešta apie tuos, kurie yra dar negavę paliudijimų, ne dėlto, kad aš nežinau dėl kurių buvo siųsti ir dėl kurių nesiųsti, bet dėlto, kad aš niekadus nesunčiu paliudijimus po vieną, bet visados laukiu, pakol susirinkdavo kelios ypatos, ir tuo kart tik siųsdavau tuos paliudijimus ant rankų kuopos prezidento arba sekretoriaus, idant anuos išdalytų dėl paskirtų ypatų. Bet kaip atsitikdavo, kad nekurios ypatos negaudavo paliudijimų, dėl jų išsiųstų, užtat aš klausiau, ar nesiranda tokių, kurie neapturėjo paliudijimų. Man rodosi, koznam aišku yra, kad jei aš siųsdavau paliudijimus dėl kožnos ypatos atskirai, tai išėigos būtų didesnės, ne kaip dabar, nors ten „markiuočiau“ kasžin kaip.

Trečia, klausiau, kad paduotų antrašus tų, kurie negauna organo „Zvaigždės“, ne dėl to buk aš nežinočiau, kad kaip sąnaris įstoja į Susivienijimą, kad paduoda savo antrašą, bet dėl to, kad aš gauru perdaug laiškų nuo sąnarių, kurie skundžiasi kad neapturi organo „Zvaigždės“, nors aš pats ištraukiau antrašus visų sąnarių ir nusiunčiau į rėdytę; o jeigu kas neapturi organo, tai negali būti mano kaltybė. (Argi?)

Kaslink varymo per mane kokios tai politikos su redyste, tai užkvičiu viešai T. Križanaucką ant ateinančio seimo stoti ir tą dalyką išaiškinti priešai visus susirinkusius delegatus.

J. Kasulaitis,

Centr. Sekretorius Susiv. L. R. K. A.

Susiv. Seimo Delegatams.

Shenandoah'rio parapijos Susiv. L. R. K. kuopos ruginis, kad kuogeriausiai priimti atvažiuosiančius delegatus. Tam siekiu iš miesto kuopų ir draugystių, teipgi iš Wm. Penn (Shaft) kuopos išrinkti delegatai į teip vadinamą „priėmimo komitetą“. Tas komitetas rupijis apie delegatų priėmimą ir parengimą atsakančių nusižadimų (zobovų). Visi delegatai atvažiuavę teuzėna pas p. K. Radzevičių, kuris laiko viešbutį čia jau pas Lehigh Valley'o geležinkeldvarį. P. Radzevičius, mūs Susiv. kasierius, yra išrinktas ir „priėmimo komiteto“ kasierium. Kurie delegatai negalės ar nenorės sustoti pas p. Radzevičių, jiems bus parodyta kitur vieta.

Po iškilmingų mišių šv. Jurgio bažnyčioje pirm seimo dieną visi eis į Dougherty salę ant kampo S. Jarden ir Centre ulyčių, kur bus seimas.

Vakarais utarninke ir seredoje visi galės smagiai praleisti laiką p. Ferguson'o teatre — Opera House.

Utarninko vakare toje salėje (puikiausioje visam Shenandoah'ryje) bus lošamas teatras „Naujas Uždarbis“, komedija, parašyta vieno iš mūs gabiausių rašytojų. Tai komedija iš Paprusės (Pilviškių apielinkės) lietuvių gyvenimo. Loš teatrą šv. Jurgio parapijos giedoriai, kuriuos išmokino mūsų vargamistra p. Zemaitis.

Ant ryt vakare tie patys giedoriai su savo mokytojum p. Zemaičiu duos koncertą ant tos pačios salės. Bus ir prakalbos. Seimo delegatams abū vakaru bus paskirti kuogeriausios sėdynės — u d y k a.

Shenandoah'rio parapijos Susiv. L. R. K. kuopų noru yra kuogražiausiai priimti atsilankysiančius delegatus ir godotinus parapijų klebonus, idant jie išsivežtų iš čia kuosmagiausius atminimus ir visada gerai minavotų Shenandoah'rio lietuvius. Priėmimo komitete pirmėdžiū yra kun. A. Milukas, sekretorium p. T. Križanauckas, kasierium p. K. Radzevičius; kiti komiteto sąnariai: pp. Mekišys, J. Grablikas, M. Pavasaris, Cepukaitis ir A. Navickas.

Didis Koncertas.

Per Katalikiško Susivienijimo Seimo 18 d. Gegužės, Seredoje, 8 val. vakare, bus didis koncertas, dainos, deklamacijos, žaidimai ir prakalbos salėje — Opera House, kamps S. Main ir E. Oak ulyčių. Inėjimui tikietų prekė: 25, 15 ir 10 centų

Paskutiniai metai tautiško gyvenimo pirmo deszimtmecio Peterburho lietuviu.

(Tąsa.)

— Matot, tamista, — atsakė pažįstamas, — kas do nauda bus, jeigu į korą surinks lietuvaiteis, suvažiuavusias iš Lietuvos į Peterburgą, kurios čionai užsiima mokslais, veda vargingą gyvenimą, beveik niekam nežinomos ir atstumtos nuo visų; kitos būtų turtingesnės, turi prieglaudą tarp savųjų, ale priklauso prie žebros kliasos, o kitos suvis tamosios. Bet kas kitas, jeigu koras iš svetimtaučių. Jos suvažiuoja ant mūsų vakarų draugystėje savo mamučių, katros parvažiuavusios praneša savo draugėms, kad dukrelė tokiame ir tókiaime kore gieda. Teip ir pasklysta garbė apie mūsų kormeisterį ir komitetininkus; nereikia nė į laikraščius rašinėti.

— Tai kas do nauda iš to, — aš pasakiau, — koras išsiskirsto ir pranyksta dovanai išmokinimas, nepalikdamas jokios naudos tautiečiams; kad būtų iš lietuvių, tai niekadose nepranyktų mokslas dovanai, nes estetiškai jausmai pamaži įsikunytų savuosiuose, kurie su laiku geriau galėtų perduoti tas pačias melodijas, atjausdami savo padėjimą. Iš šalies žiurint, dabartinis koras yra be jokios idejos sulgy patriotizmo. Jis antrą kartą galėtų dainuoti, darant mažiau repetičijų; per tai sumažėtų kaštai samdinėjimo salinų, o tuos pinigus gal draugystė suvartoti ant kaštų važinėjimo lietuvių koristikų.

— Sakyk, tamista, — pasakė man pažįstamas, męs apart patriotizmo turime siekius nekurių sąnarių savo draugystės; kiek čia užprašymų ant vakarienių, katros tik svetimtautės auskaros sudulesnės, pas tą skanesnę vakarienę gauna męs kormeisteris ir nekurie komiteto sąnariai; da turiu pranešti tamistai, kad pinigiska nauda didesnė, jeigu koras iš svetimtaučių; kožna turi savo pažįstamus, kurie ateina ant vakarų pagal pačių koristikų prašymus.

— A! dabar suprantu, — aš pasakiau, — tai už skanes vakarienes ir kelis skatikus perduodate svetimtaučiams savo draugystės vakarus; neapkęsdami anų užkvičiate svetimtaučius į korą ir apstelbiate lietuvius svetimtaučiais iš visų pusių. Aš dabar pripažįstu teisybę tamistai, kad už nevaiškiojimą ant vakarų ne lietuvių kaltė, tik draugystės rėdas kaltas už neatsakantį vedimą reikalų.

— Kaip męs dabar atmainsim, — kalbėjo mano pažįstamas, — po tiesiai sunku prisipažinti kaltais už tokį ilgą kliajojimą, ir teisybė, reiktų atmesti svetimtaučius o organizuoti lietuvišką korą iš vienu tik lietuvių.

— Tamista galite iš tokių aplinkybių greitai išsiskirti, pasinaudodami išrodymais; tai nelaišys už blogą nė svetim

taučiai, nė lietuviai. Nupirkit gramofoną, ot, ir atlikit koncertus; kaštai nepasidaugins, nes girdėjuse, koristams keliate pusėtinai puikias vakarienes už draugystės pinigus, tikėdamesi, kad kaip bus užsveikinta, teip ir atidėkavota bus. Po nekuriuo laiko, paniekindami gramofoną, garduosit su maža trota, o paskui galite organizuoti korą jau iš vienu lietuvių. Tuokart nieks jums už blogą nepaskaitys ir tokiu budu liksit nekaltais. Tegul svetimtaučiai nevaiškios ant jės vakarų ir pinigų neatnės; bet tada savųjų daugiau sueis, broliškai atjauzdami viens kitą susipažis...

— Teisybę turite, — pasakė pažįstamas, — didžiausia užduotė mūsų draugystės turi būti ne ypatingi siekiai komiteto sąnarių, švystelti didvyriais, minant po kojomis branges ir šventas idejas draugystės, bet uždegti meilę patriotizmo ir rengti sąnarių širdyse žyničią tautystės.

— Tamista kalbat apie tautišką žyničią, bet nežinot, kad pas męs draugystę yra projektas badavoti bažnyčią ir salioną dėl lietuvių.

— Koks bus draugystės siekis tame budavojime? — aš paklausiau. — Juk turite dvi bažnyčias, kuricse viskas lietuviškai atliekama.

— Labai geras, jeigu Gerostratas už sudeginimą bažnyčios nupelnė vietą ant istorijos lakštų, tai dėlko męs draugystės komitetas turi pasilikti nepažymėtu už budavojimą bažnyčios ir salionu dėl lietuvių, — atsakė mano pažįstamas.

— Gerai, iš kur jėsų draugystė gaus kaštus? — aš paklausiau.

— Turime jau du simtu rublių sudėtų aukų, o paskui draugystės kasa ir tolimiesnio laiko aukos. Męs bažnyčia bus netik kaip tamista sakai vis tik su lietuviškomis giesmėmis, ale galės ir prancuziškai giedoti, — pasakėjo mano pažįstamas.

Išgirdęs apie prancuziškias giesmes, pabugau, ar jis neužsikrėtęs prancuziškais baccilomis; kad neužsikrėst, ant mano laimės išgelbėjo varpelis, duodantis ženklą užbaigimui vakaro.

Eidamas namon, maniau, kur bus budavotas salionas ir bažnyčia; bet nesamanydamas nieko, tikėjau ant kito vakaro dasizioti plačiau apie budavojimą Susirinkimas komiteto prieš antrą vakarą.

— Prieš kelimą antro vakaro, komitetas, kaip ir visada, susirinko nuspręsti nekuriuos klausimus, ypatingai kaip parokuoti Savitarpinės pagalbos draugystei kaštus, išduotus dėl prirengimo korų, kas bus teipgi reikalinga jų draugystei, nes afišes jau užlipytas turi su apgarsinimais, kokios dainos bus dainuojamos; ir apie nupirkimą ir pakėlimą lazduotes dovanų draugystės kormeisteriui p. P. už gerą vedimą koro.

Atėjęs į komitetą ir radau jau nuspręstą klausimą apie nupirkimą lazduotes, tik nuo savo pažįstamo dasizinojau, kad rei-

kalas nupirkimo pavestas pp. pirmėsdiui ir kasieriai, o apie kaštus išduotus ant sutaisymo korų pirmėsdis Labdaringos draugystės, man ką tik atėjęs, pradėjo kalbėti į susirinkimą:

— Garbingi tamistos! kaip męs parokuosim kaštus, išduotus ant koro savitarpinės pagalbos draugystės; jai butinai reikalingas koras, nes jau afišos išlipytos su apgarsinimais, kokios dainos bus dainuojamos ant jų vakaro. Gal po senovei parokuosim pusę kaštų, ar paaukausim suvis anai draugystei tuos kaštus.

— Ne! ne! — prabilo daugumas sąnarių, — tegul duoda į kasą mūsų draugystės šimtą rublių, tai koras galės dainuoti ant Savitarpinės vakarų.

— Meldžiu atleisti, męs neturim tiesos, — patarė pirmėsdis, — daleisti ar nedaleisti korą dainuoti ant anos draugystės vakaro; tas priguli nuo kormeisterio p. P., jo turime klausiti. Tamista P., ar sutinkate su savo prirengtuju koro dainuoti ant vakarų Savitarpinės pagalbos draugystės? — paklausė pirmėsdis Labdaringos draugystės p. P. kormeisterio.

— Aš sutinku, — atsakė p. P., — dainuoti su savo koro ant anos draugystės vakaro, ale tamista pirmėsdis savitarpinės draugystės p. Mažonis turi užmokėti į kasą mūsų draugystės bausm-s penkiesdesimt rublių, dėlto kad pagalbininkas pono pirmėsdiu, p. Palonnis, be mano žinios įstatė dainas į afišes, kuriąs aš neprirengiau korą dainuoti.

Pirmėsdis Savitarpinės draugystės, išgirdęs tokį reikalavimą nuo kormeisterio, atsiliepė į visą komitetą, melzdamas užtarimo: — Garbingas Komitete! Jėsų draugystė pagarsino dėl labo visuomeniška tautiškų reikalų, priklauso ir męs draugystės daugumas sąnarių; dėlto-gi meldžiu jus vardan savo draugystės paaukauti kaštus, išduotus ant koro. Męs jaunai draugystei sunku nukęsti, nes turime keletą našlaičių, kuriems negalime atskančią pagalbą duoti dėl stokos pinigų, o jums nepadoru mus nuplėsti su pinigais.

Gerai, — pasakė kormeisteris p. P., — ar tamistos pagalbininkui buv padoru be paklausimo manęs afišavoti, kokios dainos bus dainuojamos, ir mane lyg verste priversti su koro dainuoti ant jėsų draugystės vakaro neprirengtas dainas, ot, dabar užpelnėt penkiasdesimt rublių už davimą p. Pal. sauališkai pasielgti. Užmokėkit bausmės minėtus pinigus, tai koras dainuos ant jėsų vakaro, o jeigu ne — tai nors afišese jau apgarsintos dainos, koras nedainuos.

— Bravo, bravo! p. kormeisteriui reikia nupirkti net dvi lazduotes ir su dėžutėmis dėl įdėjimo, — patarė visas komitetas.

(Toliaus bus).

P. BRANDUKAS.

Kunigas Aleksandras Bieliakoviczius.*)

Tu, kieta širdie, kas pasidarė,
Juogiai nenori ve dar nuliūsti?
Kas tau¹⁾ rojų vartus atdarė,
Kad tingi skausme šiandien paplūsti?

Berods gal tarnas. Bažnyčios musų
Prie krikšto baltu rubu užklojo,
O, tasai brolis ir sargas dūšių,
Tau nekaltybę padovanojo.

Nešams prie krikšto pirmame griekie
Paskendęs maudeis nuo tėvų savo,
Bažnyčios tarnas su ranka siektė,
Atsidūksėjo ir išvadavo.

Kada paauagai, kas tau išrodė
Mėlyną dangų žvaigždėmis klotą?
Kur debesėliai balti ir juodi
Ir nuo jų kaupos orą miglotą?

Kas širdij tavo pirmąją karštą
Kibirkštį meilės Dievo užkūrė?
Kas tau pasakė apie tą naštą,
Ką kantriai žmogus nešioti turi?

Kas-gi per dienas vasaros laike
Prie tavo šono ausin šnabždėjo:
— Mylėki Dievą, mielas vaike,
Nes jis už tave iškelt's merdėjo.

Kada paauagai, ėmei dairytis,
Papročiais piktais prisipenėjai,
Griekian įpuolęs, vietoj valytis,
In jį giliau da brist pradėjai.

Likaisi biaurom', tarsi raupuotu,
Ant galvos mirtis amžina stojo,
Visi apleido, nes kam šaštuotų,
Kurie palaimų²⁾ tako nebojo.

Ir kas pas' darė? Visi apleido?
O, ne, dvasiškas tėvas liko,
Po akių tavo puolė ant veido
Ir prieš altorių maldą paliko.

— Išrišu tave, atleisk jam, Dieve!
Matau, gailiesi, teip neb' gyvėsi,
Susimilk-gi, o, amžis Tėve,
Tu jame sūnų padorą rasi! —

Retežiai trūko ir susikūlė,
Raupai išgijo, veidas nušvito,
Rūpesčiai visi ūmai prapuolė,
Prakeiktas griekas prapultin krito.

Kas-gi do vienas galybe tokia
Nuo rauptų grieko tave gelbėjo?
Kaip jo yr' vardas ir garbė kokia,
Kurs tau tarnauti pasižadėjo.

Tai yra sargas, kunigas musų,
Apaštal's Kristaus, Bažnyčios tarnas,
Tai yra pirmas pagalboj dūšių,
Vadovas, brolis it angel's švelnas.

Eik kožną rytą tik į bažnyčią,
Tę jį visados meldžiantis rasi,
Nors krašte žemės, by į kopyčią,
Visur tą patį, visur atrasi.

Visur jis geras, ar kraštas liuosas,
Ar prispaudimai, ar kame baumės,
Visur jo vardas — šventas namuose,
Mažų ir didžių be jokios drausmės.

Tai kodėl, širdie, akiai neliepi,
Kad liūdnoj dienoj ašaras lietu?
Tu ir padanges kartais atsieki,
Kodėl tėvelio-gi ne'pgailėtu?

I.

Būnant Liepojoj mė prie kanuolių,
Arti Palangos, krantuos' Baltiko,
Prigrūdo brolių lietuvių uolių,
Bet visus gandas baisus ištikio.

„Kame ant kranto Nemuno tyro,“
Teip rašė raštai Piterio-gudo,
„Zemsargiai vieną nutvėrė vyrą
Ir akiesmirksnyj cypėn nugarūdo.“

Tasai buvo kunigs pagirt's ir kietas,
Jo žodis Kaune plačiai skambėjo,
Jį žinoj' netik Kaunas ir svietas,
Bet ir maskoliai prieš jį drebėjo.

Kas atsitiko, juog jį sugavo?
Kuom prasikalto, ar carą gniauzė?
Ne, jis su mokslu Viešpaties savo
Bėgėdžių būrius butuose daužė.

Mat, tula našlė pas save laikė
Jauną mergaitę, gal Petronėlią,
Kuri tik vėjus kasdieną vaikė
Ir su burlokais gulė ir kelė.

Išgirdęs kunigs tokius niekniekius,
Pritarė našlei, kad ją išvytu,
Rodė jai Kryžių, jos buities siekius,
Norints kad tuomi save ganytu.

Našlė tuom sykiu „tikin“ šnabždėjo,
Gailiesj širdies, tarytum, darė,
Bet kad j butą savo parėjo,
Da plačiau duris gudams atdarė.

Tokia jau žmogaus prigimtis yra,
Kad su augštesnia ypata kalba,
Tai, tarsi, guodžias, ašaros bįra,
Bet, pasitraukus, keikia kas telpa.

Na, teip ir šioji prieš jį dejavo,
Kada tas baumėn iš dangaus rodė,
Bet, pasitraukus, vėlei už savo
Papročio tvėrės, jam širdį skriodė.

Neiškentėjo kunigas geras,
Nusiuntė tarną, kad ją pašauktų;
Jį nepribuvo, bet da ir tarnas
Nuo jos už ausių laimėjo baustų.

Praslinko kelios sąvaitės laiko, —
Petronė meiliai³⁾ prie gudo slinko,
Tasai žiūrėdams į paikšą vaiką,
Nuvedė cerkvėn ir tę — ištrinko.

Suglaudė popas į kruvą juodu.
„Hospodi“ šaukė, vainikais rėdė,
Paskui sumaišė abiejų žiedu,
Proslavų kryžium skersai aprėdė.

Kaipo vyr's, pati be jokios baimės,
Atgal pas našlę įjėdu sugrįžo,
Kunigą rado ant tos nelaimės,
Kuris gelbėti ją pasirįžo.

Pirmi jo žodžiai buvo: — Petrone,
Kur tavo Dievas, ką tu pradėjai?
Atsimink žodžius bažnyčios šone,
Kaip tu prisieikiai ir ką kalbėjai?

Vyskupas veidan tave užgavo,
Idant tikėjim's galvoj tau butų,
Tu prisigilaudei prie tėvo savo,
Kad širdis balon jau nepakliūtų.

* 1896 m. maskolių valdžia tapo ištremtas ant 3 metų [Archan] geležį gubernija.

2. V. V. V. R. R. : N. Strachan

Siandien tu šoksi ytin gyvatė,
Rūbelį baltą krikšto praradus,
Nes kas iš mūsų tuos darbus matė, —
Kad pravoslavų minėti vardus.

Siandien it dilgė būsi pas'pūtas,
Grožiesies laime ir žodžių vyro,
Bet, bet į vargus krisi nebūtas.
Pasibaigs dienos takelio tyro.

Tavęs Bažnyčia ar nemokino,
Ar nuo praslavų nepersergėjo?
Bet akla meilė tave svaigino,
Perskriodei šoną mūs' Atpirkėjo.

Išnaujo kumštīm daužai į galvą,
Nes tau netinka tikėjims brangus;
Priėmė baisią giltinės spalvą —
Jau užsidarė prieš tave dangus! —

— O tu, — į našlę potam prabilo,
— Tu ją ant mirties rengiai maloniai,
Po tavim žemė trūko ir skilo —
Nes ar geriau reik da tokiai poniai?

Kiek tai jau sykių persergdinėjau,
Kiek per pamokslus gaivinau širdį,
Kiek aš dėl tavęs ašarų liejau,
Bet tu it stabas nieko negirdi! —

Tai jam pasakius našlę paraudo,
Ašara veidu jos nusirito,
Atsidūksėjo, akis nuleido
Ir gal iš baimės ant suolo krito.

Petronė teipgi nulūžus liko,
Bet nauja širdis jos negraudino,
Nes kitus popo jausmus sutiko
Ir vyras šalep' čia ją ramino.

Ak, tai „prokliaityj kšiondz'“ toksai a tras,
Jisai po nose sau sumurmėjo,
— Na, na, matysim, kuris čia latras, —
Su šiuom atmony pasizadėjo.

Kunigs be spēkų butą apleido,
O širdis degė, kraujuose plūdo,
Scip ir teip maštė, tačiau nerado,
Kaip ją gėlbėti nei jokio būdo.

II.

— Kunigs išėjo, — našlė lingavo.
— Kas jis do vienas ir kas jam rūpi?
In būvį kištis, tarsi, į savo.
Kad jau čia kitas Dievulis tupi.

Teisybė, „Nikols“ kampe riogsojo,
Kuris maskoliams stebuklus buria.
O prieš jo nosį stiklas kabojo,
Kuriamė ugnį ant „Paschos“ kuria.

Nikols — paveikslas seniai ausuotas,
Tarsi šlapsnis be micos plikas,
Girdi, jis buvo seniau dabotas
Ir tik šiuom tarpu be dabo likos.

Kiek jis paklonų nuo gudų gavo,
Kiek tai trikampių jisai prarijo!
Juk beveik kožnas pries jį lingavo,
Vistiek, ar žudė, ar ką įgijo.

Teip ir dabartis jis savo gavo;
Dešimt „trikampių“ tik mirkt sučėdė,
Nes jam prieš akį jaunik's lingavo —
Paklonais kampa visą aprėdė.

Baigęs „poklones“ prie stalo sėdo,
Našlė netrukus dešrų prikirovė,
— Degtinė viskuom — sušuko — rėdo!
Ji musų laimė ir aukso sriovė!

Ministrai, caras baltakėj maudos;
Visi urėdai nuo jos tur būvi,
Na, ir pats Nikols už stiklo gaudo, —
Nešant prie lūpų į kožną žiuri.

Eik šen, Petrone, tu „liuba“ mano,
Gal tave kunigs daug įbaugino?
Jisai kas reikia tegul sau gano,
Bet ką mėš dirbam, tegul nežino.

Netrukus bonkos baltuakės trūko,
Visi tris maukė it telius pieną,
Našlė antgalo narsiai sušuko:
— Kunigas turi pražūt rytdieną

Ziemsikių netrūksta, aš pasakysiu,
Juog mane baudė sklepe uždaręs;
Tegul prieš mirsiant aš sukirmįsiu,
Bet neatleisiu to nepadarius!

Sakysiu mane namuos' sugavo
Ir po bažnyčia tris dienas laikė.
Paskui su virvėm šonus šukavo
Ir prieš altorių gulėti reikė.

Tik tu, Petrone, viskam pritariki,
Kad ir prieš kryžių prisiečių siekti,
Tik tu žoduku: „teip yr“ ištarki
Ir visa laimė tuokart mums liekti.

Aš rytoj rytą plaukus išleisiu,
Skarmalais by kokiais prisidengsiu,
In gatvė sprūsiu — gerklę paleisiu,
Juogiai iš sklepo ištrūkau — rėksiu.

Zinos tas diegas kaip jam mokyti,
Kaliny caro priduos jam šviesą,
Už tokį darbą — reik numanyti:
Sibyrus kvepia, dievaž užtiesa!

Tu pati žinai, kiek žmonėms vargo
Jisai prigimdęs ant visų pusių,
Jis visur lenda be jokio sargo,
Gelbėti kokių nuo peklos dūšių.

(Toliaus bus.)

DOVANAI Visems Sergantiems iki visizskai bus išgydyti.

GARSINGAS
ELEKTROS DIRŽAS
“GIANT“

Elektrika tai gyvastis. Medicinos vienos daugel ligose nepakanka, idant visizskai išgydyti. Jos pataiso simptomus, bet organai liekasi ligos ausilpninti ir medicinos negali jiems sugrąžinti tą drutumą, kurį patotino per kroniską arba kitąkią ligą. Iš tos tai priefasties daugel žmonių ilgus metus vartoja gyduoles veltu, o kiti, po vartojimo vien tik gyduolių ir bemsalydami, kad jau dabar sveiki, iš maziausio prietiko vėl puola atgal į senąją ligą.

Electro-medical gydymas (elektrika ir gyduolės) yra vienatyjas budas trumpiausiam laikė tikrai išgydyti kožną kroniską arba kitą ligą. Dėl iszrodyto do siuncziam kiekvienam sergancziam, kuris atsizsankia, musų garsų elektriską diržą „Giant“ uždyką iki visizsko išgydymo.

Rosėjimas, silpnūmas, reumatizmas, nesutrioėjimas, asthma, liga skilvio, kepenų, plaucių, puslės, sirdies, kraujo ir nervų, impotencija, sterilija, uždegimas, plaukų slinkimas, gonorrhoe, azasai, syphilis, borzija, motoriskos ligos, uodos, nosies, akių, ausių ir gerklės ligos, nėėjimas, izsimsuzimai, neregularizka menstruacija, malarija ir tt., neatbojant kokia liga, atel ir duos- kias musų specialiatų perduirti, arba, jei toli gyvenat, praneskit placziai apie savo ligą, rasydydami pas

New York Specialty Co.
Room 27, 52 West 18-th Street, New York, N. Y.
Mes gvarantuojam iszgydymą. Ofiso val.: suloikų d. 11—1, sventų d. 10—1.

Jei naudojiesi iš gėrymų, iai gerk vien geruosius, tyrus, kurie tavo sveikatai nekenktų.

Empire Distillery Company's DEGTINES IR VYNAI PRIPAŽINTI YRA UŽ SVEIKIAUSIUS.

Saštininkai privalo vien nuo jų pirkti gėrymus, nes ir pigiai gaus. Apmokėję randui czyzę (revenue stamp) galite gauti degtinių nuo 50 centų už galioną ir brangiaus. Turi 37 savo distilles, kur daro visokių gėrymų. Kreipkitės į kompanijos vyriausią biurą:

Empire Distillery Company
234-235 Broadway, - New York, N. Y.
arba pas lietuviską tos kompanijos reprezentantą

Dom. Brazinski
82 Bond St., - - - Elizabeth, N. J.

MAX KOBRE

(LIETUVISZKA BANKA).

40 Canal Str., — 142 Division Str., New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kad parduodam sifkortes ant greičiausių laivų. Esu užtvirtintu agentu ant linijų: North German Lloyd, Bremeno; Hamburg American Line, Hamburgo; Red Star Line, Antverpo ir Nitherlanps Line, Roterdamo. Siunčiu pinigų kurios jūsų prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantorje galite susieškėti lietuviškai ir lenkiškai. Ateikite ir persiludykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teiposgi parduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje. Priimam pinigų į depositą bankos ir mokam per 3% procentus ant metų nuo 50 dol. ir viršaus, kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Pačeti ir isizinti gali koznadieną nuo 2 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4—8 vak.

Naujai uždėta filija atsiranda po

Nr. 87 Grand st. Brooklyn, N. Y.

MIKOLAS GANO,

ARTISTA MALIORIUS.

Dirba paveikslus tiktai aliejinėmis farbomis ir pastelum. Kas nori turėti savo didelį ir puikų portretą, tepisruicena fotografaija, kad ir mažiuok ant bleks nu-trauktų bile aiskę. Drapanos gali buti permalyntos pagal norą. Padarytus portretus be rėmų siunčiu į kraį. Dirstuvėje turiu daugelį mūsų didvėlių portretų: Vytauto, Adomo Mickėvyčiaus ir k. ant pardavimo. Tautieciai! Nesiduokit bile kokiam fuzerliui agaudinėti kuris nieko nestengia padaryti, bet kreipkitės prie savieziko, kuris savo portretais tuksandaus namų puosia. Rasiant dėkit tokį adr.
Mikolas Gano, 129 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

Naujas Graborius.

Perkeliau savo bizni į New Philadelphia.

Parsamdau kariatas

veselioms, krikstzynoms ir visokiam reidalui į visur. Vežu anglis iš brėkerio.
Telephonuokit į Lorenzo ar Feely's sztorą.

P pinigus siunčiu į Lietuvą kuopigiausiai ir kuoveikiausiai.

J. Rudnicki, New Philadelphia, Pa.

Vienatinis katalikiszkas Lenkiszkaiz — Lietuviszkas Bankas

TAUTIETI!

Ką nori remti, savuosius ar svetimus žmones? Jeigu savuosius, nusiduok pas

A. Grochowski & Co.

298 Bedford Ave. (arti Grand St.),
BROOKLYN, N. Y.

Szipkortes į ir isz Europos užžemiasias prekes. Siun timas į seną krajų pinigų, teipogi jų iszmainymas ant by kokių. Visokių sđalykus ir reikalus, prigulinczius advokatams, atliekam kuopikiausiai, kaip krauj teip ir Amerikoje.

Musu Bankas jau 23 metų gyvuoja, kas gali liudyti apie o atsakantį vedimą.

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPOS

Bankoje savo visados laikome dangybe pinigų del iszmainymo, kaip o at. Maskolijos, rublių, Vokietijos markių, Aurtrijos guldenų ir t.

DABARTINE PREEK SZIPKORCZIU.

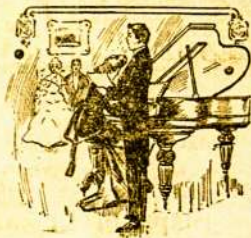
In Hamburg ant Expreso	\$34.00,	ant regul.	\$32.00
į Antverpą	\$32.00,	ir į Rotterdama	\$32.00
Isz Harburo in New York	\$38.00,	ant reguliar.	\$35.50
Isz Harburo „ „ „	\$38.00,	isz Rotterdama	\$38.00

Dabarsiuoziam pinigus tiesog į namus.

100 rublių už \$52.30	50 rublių už \$26.40	40 rublių už \$21.15
30 „ „ \$15.95	25 „ „ \$13.35	20 „ „ \$10.70
15 „ „ \$8.08	10 „ „ \$5.43	5 „ „ \$2.85

Meldžiam adresuoti:

A. GROCHOWSKI & CO., 298 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y.

Ar turi Piano?
Jeigu ne, kreipkis pas

WINTERROTH & CO.

padirbėjai

PIANU

105 East 14 St., New York,
arti 4th Avenue.

Szalinė kupezystė: 98—5th Ave., ant kampo 15th St., N. Y.
Teip-pat 62—64 Colden St., Newburgh, N. Y.

Piann nuo \$50 prasideda. Puikiu nauju stacziu Piann \$125

Gvarantuojame ant 7 metų, duodam krasę ir apdangą dykai drauge, P'ri laikom visada pianą visokio padirbimo. Parsamdome ir parduodame pi anus po lengvomis iszlygomis. Nubalsuojam, patalsom, apmainom ei k ir pasižurėk pas mus, pirmkol kitur pirksi.

Tikrai gryna

Altoriaus Vyna

gausit pas Barnston Tea Co.,

6 Barclay St., New York.

Importuoja jie rusiszką arbatą,
kavą ir visokių vyną.

Pabandyk porą WAUKWELL-
CZEVERYKU del vyrų, po \$3.50,
ant pardavimo pas Ben Friedman'o
gerai žinomą

Unijos Czeveryku Sztora

153 Grand st., arti Bedford Ave.,
Brooklyn, N. Y.

DIDI PASKYRA AMBRELIU

Pardavimas žieminiu tavoru.
Dabar geriausias cenzūsus pirkimui.

"The Oldest and Most Reliable"
Gorman's
ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Mes prekes labai numažinom, idant išparduoti žieminius tavorus. Šaltasis oras dar gana ilgai laikysis, taigi prie tokių žemų prekių turi kiekvienas priežastį nusipirkti vieną ar kitą daiktą.

Jūs toki-pat pasiūlyma nesulauksit ateinančiuosiuose metuose.

Ploszeziū, apredalu, pasivilkimo rubu vyrams ir moteroms,

blanketų ir daugelį kitų daiktų, kurių prireikia kas dieną. Jeigu mes apgarsinam barginą, tai galite pasitikėti, kad tai ir yra barginas. Geriausias budas persitikrinti apie tai, yra, sulyginti mūsų tavorus su tavorais kitur pirktais.

JOHN J. GORMAN CO.

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

Jūs galite pasiczedyt pinigų

pirkdami

didžiausiam depa-
mentu sztore apfelinkej.

Siupamu Krasiu
ypacziai pigiai po \$1,50

Pas mus karpetų daugiau
kaip szesziuose kituose sztoruose.

Pecziū
daugiau kaip 20 tuleropų pa-
dirbimų.

Apredalu
vyrams, moterims ir vaikams

Parduodam visokeropus tavorus.

Istikiamiems žmonėms palaukiame su užmokesčiu.

GUINANS

201, 203, 205 W. Centre St.,

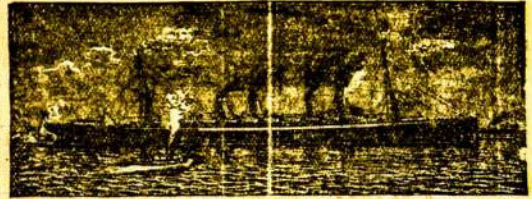
MAHANAY CITY, PA.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 metu

Name Staats-Zeitung, prie užrašavimo ant Brooklyno tilto, New-York

Sluoksname pinigų į visas dalis svieto piges, sauges ir greites.

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl izmainymo, kaip tai.

Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko į Bremą ant Expreso	\$38.00, ant reguliariszko	\$32.00
" " " į Hamburgą ant Expreso	\$34.00, ant regul.	\$32.00
" " " į Antverpą	\$32.00, ir į Rotterdamą	\$32.00
Isz Bremo į New Yorką ant Expreso	\$40.50, ant reguliar.	\$38.50
" Hamburgo " " " " "	\$38.00 " " "	\$35.50
" Antverpo " " " " "	\$36.00, isz Rotterdamo	\$36.00.

Dabar sluoksiam pinigų tiesiog į namus.

100 rublių už	\$52.50	50 rublių už	\$26.50,	40 rublių už	\$21.25
30 " " "	\$16.00	25 " " "	\$13.33	20 " " "	\$10.75
15 " " "	\$8.13	10 " " "	\$5.50	5 " " "	\$ 2.88

Dėl artesnės žinios rasytų į

BISCHOFFS BANKING HOUSE

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York)

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 adynai.

Didžiausius ir puikiausius ran-
kius

Vaiku' Go-Carts ir Kericzū
— TEIPGI —
SZALDYTOJU

— GALIMA RAST PAS —

WILLIAMS & SON,
RAKANDU KRAUTUVEJ.

13 S. Main St., Shenandoah.

V. DACKEVICZIUS

Biuras pardavimo laivakoreziū
ant visų užatlantiszkiū linijū.

Mainymas ir siuntimas pinigų į Lietuvą, Lenkiją, Rusiją ir
Galiciją be jokių kasztų tam, kuris pinigus ganna.

Teipogi apsaugojimas nuo ugnies ir ant gyvasties. — Lygiai
atlikti visokias provos rubežinose Lietvos, Lenkijos ir
Rosijos.

Thomas, Tucker Co., West Va.

Telephonas: Cumberland, Davis Coal & Coke Co.